

*Evandjelje u Pavlovoj
poslanici Hebrejima*

Kazalo

1. Sin Božji: Stvoritelj svemira	5
2. Sin čovječji: malo manji od anđela	10
3. Isus: Apostol i Veliki svećenik	15
4. Božji odmor	20
5. Krist: Autor vječnog spasenja	26
6. Rast u razumijevanju	31
7. Dva saveza	36
8. Stari savez	41
9. Zemaljsko i Nebesko Svetište	47
10. Savršenstvo Kristove žrtve	52
11. Heroji vjere	57
12. Gledajući na Isusa	62
13. Opomene koje valja zapamtiti	67

REFORMNI POKRET

ADVENTISTA SEDMOG DANA

Biblijske lekcije, program za svakodnevno proučavanje temelji se isključivo na Bibliji i Duhu proroštva bez dodatnih komentara. Citati su što kraći, koliko je to moguće, kako bi pružili jezgrovitu, izravnu misao. Zagrade [] su dodane u nekim slučajevima kako bi se osigurala jasnoća, ispravan kontekst i lakoća čitanja. Toplo preporučamo dublje proučavanje izvornih materijala.

*Ilustracije:
GoodSalt na naslovnici; Adobe Stock na str. 25, 72; Map Resources na str. 46, 72.*

ISSN 1333 2600

Izdavač: Seventh Day Adventist Reform Movement,
General Conference, Sabbath School Department,
Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019-5048, USA
Za Hrvatsku: Reformni pokret adventista sedmog dana,
Ribnička 12, 10110 Zagreb

Tel./fax: +385 91 5446 554

E-mail: info@rpsad.hr

Internet: rpsad.hr

Instagram: [@sdarm.croatia](https://www.instagram.com/sdarm.croatia)

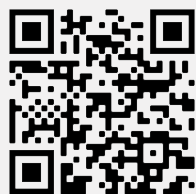
Youtube: [youtube.com/user/rpsadtube](https://www.youtube.com/user/rpsadtube)

Biblijski stihovi

preuzeti iz prijevoda: Biblija: Živa riječ ili Varaždinska Biblija

Mobilna aplikacija: iOS / Android - SDARM Mobile XP

Odgovorni urednik: Boris Bosanac

Internet sadržaji

Predgovor

Tako je važno razumjeti životne istine vezane za naše spasenje! Tama prekriva zemlju i mrak ljude - ali naš Stvoritelj žarko želi dragocjenim svjetlom s neba obasjati sve koji Ga iskreno traže. Tako je mnogo točaka u Svetom pismu koja su kao prekrasna svjetla svjetionika postavljena za ovaj mračni svijet. Zato će sljedeća tri mjeseca učenici u Subotnoj školi diljem svijeta proučavati *Evandjelje u Pavlovoj poslanici Hebrejima*.

Iz poslanice Hebrejima učimo o Božjoj i Kristovoj prirodi, o Njegovom subotnjem odmoru, Njegovoj službi za nas u nebeskom Svetištu i savezima koji su sklopljeni s nama. Također smo potaknuti ohrabrujućim svjedočanstvima heroja vjere te Začetnika i Dovršitelja naše vjere, Isusa Krista. Proučavanjem ovih lekcija uz molitvu možemo ući u dublji, bliži odnos s našim Gospodom.

„Krist je bio temelj i život hrama. Službe u hramu su bile simboli žrtve Božjeg Sina. Svećenstvo je uspostavljeno da prikaže Kristov posrednički karakter i djelo. Cjelokupan plan žrtvenog bogoslužja bio je predstava Spasiteljeve smrti za otkupljenje svijeta.“ — *Želja vjekova, str. 165.*

„Pravi kršćanin stječe iskustvo koje donosi svetost. On nema mrlje na svojoj savjesti niti mrlje pokvarenosti na svojoj duši. Duh Božjeg zakona, sa svojim načelima, unosi se u njegov život. Svjetlost istine osvjetljava njegovo razumijevanje. Sjaj savršene ljubavi prema Otkupitelju rasčišćava otrovne oblake koji su se ispriječili između njegove duše i Boga.“ — *Biblijski komentari, sv. 7, str. 909.*

Dok se približavamo Kristu, približavamo se i jedni drugima. Nevjerojatni rezultati će se vidjeti u pripremi za izlijevanje Duha Svetoga u kasnoj kiši.

„Kada crkve postanu žive, aktivne crkve, Duh Sveti će im biti dan kao odgovor na njihovu iskrenu molbu. Tada će se istina Božje riječi promatrati s novim zanimanjem i istraživat će se kao da je direktno otkrivenje s neba. Svaka izjava nadahnuća o Kristu zahvatit će dubinu duše onih koji Ga ljube. Zavist, ljubomora i zle sumnje će prestati. Biblija će se smatrati poveljom s neba. Proučavanje Biblije će zaokupiti um, a duša će uživati u njenim istinama. Božja obećanja koja se sada ponavljaju kao da duša nikada nije okusila Njegovu ljubav, tada će zasjati na oltaru srca i doći u gorućim riječima s usana Božjih glasnika. Oni će tada moliti duše s ozbiljnošću koja se ne može odbiti. Tada će se nebeski prozori otvoriti za pljusak kasne kiše.“ — *The Review and Herald, veljače 25, 1890.*

Molimo se da ovo blagoslovljeno iskustvo dođe na sve koji proučavaju ove lekcije i učvrsti naša srca u sili našeg Otkupitelja.

Generalna konferencija, Odjel za subotnju školu

Subota, 6. siječnja 2024.

Dar prve subote za Zdravstveni centar „Eden”, Breaza, Rumunjska

Božjom milošću, Zdravstveni centar „Eden” u Rumunjskoj otvorio je svoja vrata prije gotovo 25 godina. Tijekom godina ova je ustanova nudila i fizičko i duhovno olakšanje onima koji pate, kao oaza u kojoj su ljudi opterećeni patnjom dolazili u dodir s našim duhovnim i zdravstvenim učenjima. Rad koji se ovdje odvija je sijanje sjemena o kome se Bog brine da raste i donosi plod u svoje vrijeme.

Kao rezultat općih promjena u zakonima diljem Europe, zajedno s nekim teškim požarima u zgradama u Rumunjskoj koji su rezultirali mnogim izgubljenim životima, zakonodavstvo u vezi s protupožarnom zaštitom značajno se promijenilo u posljednjih šest godina, provodeći mnogo strože mjere. U našoj ustanovi poduzeti su koraci u realizaciji zakonskih zahtjeva koji uvelike nadilaze naše financijske mogućnosti. Velikodušna braća iz Rumunjske, kao i drugih dijelova Europe i Sjedinjenih Država, poznavajući naše potrebe, odmah su pomogla prema svojim mogućnostima, šaljući novac za unaprijeđenje djela. Ali potrebe su i dalje vrlo velike. Stoga apeliramo na vašu velikodušnost, draga braćo i sestre iz cijeloga svijeta, da ljubazno pomognete u preuređenju ovog medicinsko misionarskog centra kako bi mogao nastaviti svoju djelatnost bez ometanja od strane inspekcija, ograničenjima ili kaznama lokalnih vlasti.

„Božje djelo treba napredovati, i ako Božji narod slijedi Njegov savjet, neće biti mnogo sredstava u njihovom posjedu koja bi mogla biti spaljena u konačnom požaru. Svi će pohraniti svoje blago tamo gdje moljac i hrđa ne mogu pokvariti; a srce neće imati uže koje ga veže za zemlju.“ — 1. Svjedočanstvo, str. 197.

S obzirom na potrebe ovog vremena, dajmo sve od sebe da pomognemo ljudima oko sebe dok još možemo. „Svatko neka dadne kako je srcem odlučio; ne sa žalošću ili na silu, jer Bog ljubi vesela darivatelja. A Bog je uzmožan učiniti da vam svaka milost obiluje, da u svemu svagda imate svega dostatno i obilujete za svako dobro djelo.“ (2. Korinćanima 9:7,8). Neka Bog blagoslovi darove i darivatelje!

Vaša braća i sestre iz Zdravstvenog centra „Eden”, Breaza, Rumunjska

Sin Božji: Stvoritelj svemira

UPAMTITE STIH: „U ove posljednje dane progovorio nam je po svome Sinu, kojega je postavio baštinikom svega, po kome je i načinio svjetove;” Hebrejima 1:2.

„Krist je bio Onaj koji je razastro nebesa i položio temelje Zemlji. Njegova je ruka postavila svjetove u prostoru i oblikovala poljsko cvijeće. 'Učvrstio je bregove jakošću svojom.' 'Njegovo je more, on ga je stvorio.' (Psalam 65:6; 95:5). On je ispunio Zemlju ljepotom i zrak pjesmom. On je ispisao poruku Očeve ljubavi na svim djelima na zemlji, u zraku i na nebu.“ — Želja vjekova, str. 20.

Predlažemo da pročitate: *Želja vjekova, str. 19–26.*

Nedjelja

31. prosinca

1. BOŽJE OBJAVE

a. Kako je Bog govorio našim praroditeljima nakon pada u grijeh? Hebrejima 1:1; 2. Petrova 1:21.

„Prije pada u grijeh, Adam je uživao u izravnom zajedništvu sa svojim Stvoriteljem; ali budući da se čovjek odvojio od Boga prijestupom, ljudski je rod odsječen od ove uzvišene prednosti. Međutim, planom otkupljenja je otvoren put kojim stanovnici zemlje još uvijek mogu imati vezu s nebom. Bog je komunicirao s ljudima svojim Duhom, a božanska svjetlost je prenesena svijetu kroz objave Njegovim odabranim slugama. 'Nošeni Duhom Svetim govoriše sveti Božji ljudi.' (2. Petrova 1:21).“ — *Velika borba, str. 7.*

b. Kako se Bog objavio ljudima u posljednjim danima? Hebrejima 1:2; Ivan 14:8, 9.

„Stvoritelj čovjeka, Onaj koji je na gori Sinaju objavio vječni zakon, u Svojoj smrtnoj agoniji opravdao je Svoje pravo na oprost prijestupa i grijeha.“
— *The Review and Herald, August 26, 1909.*

2. KRIST, OTAC I ANĐELI

a. Kakav odnos imaju Krist i Otac? Hebrejima 1:3; Ivan 10:30.

„Kao osoba, Bog je objavio Sebe u Svome Sinu. Zjavši Očevom slavom, i odražavajući 'otisak bića Njegova', Isus je, kao osobni Spasitelj, došao na svijet. Kao osobni Spasitelj On je uzašao na visinu. Kao osobni Spasitelj On posreduje u nebeskim dvorima.“ — *Vjera kojom živim*, str. 40.

„Krist je bio potpuni prikaz osobe svoga Oca; i On je došao u naš svijet kako bi obnovio u čovjeku Božju moralnu sliku, kako bi čovjek, iako je pao, mogao kroz poslušnost Božjim zapovijedima primiti otisak božanske slike i karaktera; biti ovjenčan ljepotom božanske ljupkosti.“ — *Biblijski komentari*, sv. 7, str. 921.

b. Kakav je Kristov položaj u odnosu na anđele? Hebrejima 1:4–6.

„Prvo poglavlje poslanice Hebrejima uspoređuje položaj anđela i Kristov položaj. Bog je o Kristu izgovorio riječi koje se ne mogu odnositi na anđele. Oni su 'poslani da služe onima koji će biti baštinici spasenja', ali Krist, kao Posrednik, veliki je Služitelj u djelu otkupljenja. Duh Sveti je Njegov predstavnik u našem svijetu, koji izvršava božansku namjeru donošenja sile odozgo palom čovjeku, kako bi čovjek mogao postati pobjednik. Svi koji sklope savez s Isusom Kristom posvojenjem postaju djeca Božja. Oni su očišćeni obnavljajućom snagom Riječi, a anđeli su ovlašteni da im služe.“ — *Biblijski komentari*, sv. 7, str. 922.

„Da je anđeo Gabriel bio poslan na ovaj svijet da preuzme ljudsku prirodu i podučava ljude o spoznaji Boga, koliko bi revno ljudi slušali njegove upute. Pretpostavimo da nam je bio u stanju dati savršen primjer čistoće i svetosti, suosjećajući s nama u svim našim žalostima i nevoljama, i trpeći kaznu za naše grijehe, kako bismo ga revno slijedili. Kakvo bi uzvišenje on primio...

Ali Onaj koji nadilazi sve što mašta može zamisliti došao je s neba na ovaj svijet. Prije gotovo 2000 godina s Božjeg prijestolja začuo se glas neobične i tajanstvene važnosti: 'Žrtve i prinosa ne želiš, ali tijelo si mi pripratio... Evo, dolazim...vršiti volju tvoju, o Bože.'“ — *Uzvisimo Isusa*, str. 34.

3. „TI SI SIN MOJ“

a. Što je psalmist prorokovao o Isusu Kristu? Psalam 2:7. Kada i kako se ovo proročanstvo ispunilo?

I. Pri Njegovom utjelovljenju. Hebrejima 1:6.

II. Pri Njegovom krštenju. Matej 3:16, 17.

III. Pri Njegovom uskrsnuću. Djela 13:33; Kološanima 1:18; Otkrivenje 1:5.

IV. Njegovo svećeništvo. Djela 2:33; Filipljanima 2:9; Hebrejima 5:5, 6.

b. Kako Otac oslovljava Sina? Hebrejima 1:7–13.

„[Hebrejima 1:4–12] U ovim riječima je predstavljena svemoć Gospoda Isusa. On je predstavljen proučavatelju Biblije kao Stvoritelj svijeta i bio je njegov zakoniti Vladar. [Hebrejima 1:13, 14].“ — *Biblijski komentari*, sv. 7, str. 921.

c. Tko je jedini kome se treba klanjati? Matej 4:10.

„Sotona je tražio od Krista da mu da dokaz da je Sin Božji, a on je u ovom slučaju dobio dokaz koji je tražio. Na Kristovu božansku zapovijed, bio je prisiljen poslušati. Bio je odbijen i ušutkan. Nije imao snage izdržati bezuvjetnu zapovijed. Bio je prisiljen bez ijedne riječi odmah odustati i napustiti Otkupitelja svijeta.“ — *Confrontation*, str. 54.

d. Kad se prorok Ivan želio pokloniti anđelu Gabrielu, kakvo je upozorenje dobio od anđela? Otkrivenje 19:10; 22:8–10.

e. Zašto je Isus prihvaćao da mu se ljudi klanjaju? Matej 8:2, 3; Hebrejima 1:8–10.

„Začuo se Božji glas kako objavljuje da je pravda zadovoljena. Sotona je pobijeđen. Kristovi sljedbenici koji su se mučili i borili na Zemlji 'prihvaćeni su u Ljubljenome'. (Efežanima 1:6). Pred nebeskim anđelima i predstavnicima bezgrešnih svjetova, proglašeni su opravdanima. Tamo gdje je On, bit će i Njegova Crkva. 'Ljubav će se i Vjernost sastati, Pravda i Mir poljubiti.' (Psalam 85:10). Očeve ruke obavile su se oko Sina I riječ je izašla: 'Neka mu se poklone svi anđeli Božji.' (Hebrejima 1:6).“ — *Želja vjekova*, str. 832.

4. NEBESKI ANĐELI, BOŽJE SLUGE

a. Koja je misija Božjih anđela u odnosu na vjernike? Hebrejima 1:14.

„Božanska služba je potrebna kako bi se crkvi u ovom svijetu pružila sila i učinkovitost. Božja obitelj na zemlji, podložna iskušenjima i kušnjama, vrlo je bliska Njegovom srcu ljubavi. On je odredio da se održava komunikacija između nebeskih bića i Njegove djece na ovoj zemlji. Anđeli s neba su poslani kako bi služili onima koji će biti baštinici spasenja, onima koji kao vjerni borci sudjeluju u Kristovoj patnji. Krist je predstavljen kako prebiva u svom narodu. Stoga je gore uspostavljena veza između njih i Crkve. Bog se brine za svoja ljudska stvorenja kao što se vinogradar brine za vinograd.“ — *The Signs of the Times, veljače 14, 1900.*

b. Što je obećano onima koji se boje Gospoda? Psalam 34:7.

„Nebeske vlasti i sile promatraju borbu koju Božji sluge vode u naizgled obeshrabrujućim okolnostima. Kad kršćani, okupljeni pod barjakom svojeg Otkupitelja, stupaju u dobru borbu vjere, oni osvajaju nova područja, stječu nove časti. Svi se nebeski anđeli stavljaju u službu poniznom Božjem narodu koji vjeruje; i kad Gospodnja vojska radnika ovdje na Zemlji pjeva pjesme hvale, nebeski zbor priključuje se odavanju hvale Bogu i Njegovom Sinu.

Mi bismo trebali bolje razumjeti zadaću anđela. Bilo bi dobro zapamtiti da nebeska bića surađuju sa svakim istinskim Božjim djetetom. Nevidljive vojske svjetla i moći služe krotkima i poniznima koji vjeruju i prihvaćaju Božja obećanja. Kerubini i serafini, anđeli jaki u sili, stoje zdesna Bogu, 'svi službujući duhovi koji se običavaju slati da služe onima koji imaju baštiniti spasenje' (Hebrejima 1:14).“ — *Djela apostola, str. 154.*

„Kad ujutro ustanete, osjećate li svoju bespomoćnost i potrebu za snagom od Boga? Iznosite li ponizno, iskreno svoje želje svom nebeskom Ocu? Ako je tako, anđeli bilježe vaše molitve, i ako te molitve nisu sišle s lažljivih usana, kada ste u opasnosti da nesvjesno učinite nešto loše i izvršite utjecaj koji će druge navesti da počine zlo, vaš će anđeo čuvar biti uz vas, potičući vas na bolji put, birajući riječi umjesto vas i utječući na vaša djela.“ — *Poruka mladima, str. 90.*

5. MOĆNI NEBESKI RATNICI

a. Kakav je izazov Sanherib, kralj Asirije, zadao Ezekiji, kralju Jude? Izaija 36:1–8.

„Jedina nada Jude bila je sada u Bogu. Svaka pomoć koju bi Egipat mogao pružiti bila je onemogućena, a u blizini nije bilo drugog naroda koji bi im kao prijatelj pružio ruku.

Asirski časnici, sigurni u snagu svoje disciplinirane vojske, zakazali su sastanak s judejskim knezovima i drsko zahtijevali da im se grad preda. Zahtjev je bio praćen hulama i pogrdama protiv hebrejskoga Boga. Zbog slabosti i otpada Izraela i Jude, Božje ime nije više izazivalo strahopoštovanje među narodima, već je postalo predmetom stalnih uvreda. (Izaija 52:5).“ — *Proroci i kraljevi*, 352.

b. Kad je Božjem narodu prijetilo uništenje od strane asirske vojske, gdje je Ezekija tražio pomoć? Izaija 37:1–5; 2. Ljetopisa 32:20.

c. Kako je Gospod odgovorio na molitve svoje djece u ovom teškom vremenu? 2. Kraljevima 19:6, 7; Izaija 37:6, 7.

„Bog je uslišio molitve svojih slugu. Ezekiji je preko Izaije bila upućena poruka: [2. Kraljevima 19:6, 7].“ — *Proroci i kraljevi*, str. 354.

d. Koliko anđela je Gospod upotrijebio kako bi porazio ponosnog asirskog kralja? Izaija 37:36–38; 2. Ljetopisa 32:21.

„Iste noći došlo je izbavljenje.“ — *Proroci i kraljevi*, str. 361.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Objasnite kako Stvoritelj s neba govori ljudskom rodu na zemlji.
2. Navedite značajne razlike između Krista i anđela.
3. Što nam je otkriveno o odnosu Oca i Sina?
4. Zašto bismo trebali biti zahvalni za svete anđele?
5. Što učimo iz krize s kojom se suočio Ezekija?

Sin Čovječji: malo manji od anđela

UPAMTITE STIH: „Nego gledamo Isusa učinjena malo manjim od anđela, zbog patnje smrtne slavom i čašću ovjenčana, da bi milošću Božjom za svakoga okusio smrt.” Hebrejima 2:9.

„Krist je trebao postati 'malo manjim od anđela zbog patnje smrtne'. (Hebrejima 2:9). Budući da je trebao preuzeti ljudsku prirodu na sebe, Njegova snaga nije mogla biti jednaka snazi anđela, a oni su Mu služili, jačali Ga i tješili u Njegovim patnjama.“ — Patrijarsi i proroci, str. 64.

Predlažemo da pročitate: *Patrijarsi i proroci*, str. 63–70.

Nedjelja

7. siječnja

1. OSOBITA PAŽNJA

a. Koji ozbiljan poziv je upućen svakome od nas? Hebrejima 2:1, 2.

b. Ima li nade za nas „ako zanemarimo toliko spasenje”? Hebrejima 2:3.

„Mi zanemarujemo naše spasenje ako prvo mjesto i posebno poštovanje pružamo autorima koji imaju samo zbunjenu predodžbu o tome što znači religija, a Bibliju stavljamo na sporedno mjesto. Oni koji su prosvijetljeni o istini za ove posljednje dane neće naći upute o onome što dolazi na naš svijet u knjigama koje se danas obično proučavaju; ali Biblija je ispunjena spoznajom o Bogu i sposobna je obrazovati učenika za korisnost u ovom životu i za život vječni.“ — *Fundamentals of Christian Education*, str. 403.

„Dužnost je Božjeg naroda imati pripremljene i upaljene svjetiljke te biti poput ljudi koji čekaju Zaručnika kad se vrati sa svadbe. Nemate ni trenutka za gubljenje zanemarivanjem velikog spasenja koje je spremjeno za vas. Vrijeme milosti za duše bliži se kraju. Iz dana u dan sudbine ljudi bivaju zapečaćene, pa čak ni između ljudi na ovom skupu ne možemo znati kako brzo će mnogi od njih zatvoriti oči na samrti i biti položeni u grob. Sada trebamo razmišljati o tome kako naš život brzo prolazi i kako nismo sigurni ni jednog trenutka ako naš život nije skriven s Kristom u Bogu.“ — *Odabrane poruke*, knj. 1, str. 189.

2. ČOVJEK, KRALJ OVE PLANETE

a. Koja je bila Božja namjera pri stvaranju čovjeka? Postanak 1:26, 27.

„Adam je okrunjen za kralja u Edenu. Njemu je dana vlast nad svakim živim stvorenjem koje je Bog stvorio. Gospodin je blagoslovio Adama i Evu inteligencijom kakvu nije dao nijednom drugom stvorenju. Učinio je Adama zakonitim vladarom nad svim djelima svojih ruku. Čovjek, stvoren na sliku Božju, mogao je promatrati i cijeniti veličanstvena djela Božja u prirodi.“ — *Confrontation*, str. 10, 11.

b. Kao rezultat čovjekovog prijestupa, tko je postao knez ovoga svijeta? Ivan 12:31; 14:30.

„Na kocku su stavljena pitanja od velike važnosti za svijet u sukobu između Kneza svjetlosti i upravitelja kraljevstva tame. Nakon čovjekova kušanja kojim ga je naveo na grijeh, Sotona je proglasio da je Zemlja njegova, nazivajući sebe knezom ovoga svijeta. Pošto je praoca i pramajku našeg ljudskog roda prilagodio svojoj naravi, mislio je ovdje zasnovati svoje carstvo. Izjavio je da su ga ljudi izabrali za svog vladara. Svojim upravljanjem ljudima održavao je svoju vladavinu nad svijetom. Krist je došao pobiti ovu Sotoninu tvrdnju. Kao Sin Čovječji, Krist će ostati odan Bogu. Tako će se pokazati da Sotona nije zadobio sveopću upravu nad ljudskim rodом i da je neosnovano njegovo polaganje prava na svijet. Svi koji su željeli oslobođenje od njegove sile bit će oslobođeni. Područje vlasti koju je Adam izgubio kroz grijeh vratit će se.“ — *Želja vjekova*, str. 114.

c. Što se dogodilo kroz Kristovu pobjedu na križu? Otkrivenje 12:10

„Zbacivanje Sotone kao tužitelja braće na nebu postignuto je Kristovim velikim djelom, odricanjem svog života. Bez obzira na Sotonino uporno protivljenje, plan otkupljenja se izvršavao. Čovjek je smatran dovoljno vrijednim da Krist žrtvuje svoj život za njega. Sotona, znajući da će mu carstvo koje je uzurpirao na kraju biti oduzeto, odlučio je ne štedjeti truda kako bi uništio što je moguće više stvorenja koje je Bog stvorio na svoju sliku.“ — *Biblijski komentari*, sv. 7, str. 973.

3. NADA ZA PALO ČOVJEČANSTVO

a. Koliko ljudi je otkupljeno Kristovom krvlju? Hebrejima 2:9; Ivan 3:16.

„'Niste svoji. Jer kupljeni ste skupo.' (...) Kolika je cijena plaćena kako bi pala ljudska rasa bila otkupljena!“ — *This Day With God*, str. 255.

„Zamislite koliko je Krista koštalo da napusti nebeske dvorove i preuzme svoj položaj na čelu čovječanstva. Zašto je to učinio? Zato što je On bio jedini koji je mogao otkupiti palu rasu. Nije bilo ljudskog bića na svijetu koje je bilo bez grijeha. Sin Božji je sišao sa svog nebeskog prijestolja, skinuo svoju kraljevsku haljinu i kraljevsku krunu te obukao svoje božanstvo u ljudsku prirodu. Došao je umrijeti za nas, ležati u grobu kao što to moraju ljudska bića te uskrsnuti za naše opravdanje. Došao je da se upozna sa svim iskušenjima koja čovjeka snalaze. Ustao je iz groba i nad Josipovom grobnicom proglasio: 'Ja sam uskrsnuće i život.' Onaj koji je jednak Bogu prošao je kroz smrt u našu korist. On je okusio smrt za svakog čovjeka, da po njemu svaki čovjek bude dionikom vječnog života.“ — *In Heavenly Places*, str. 13.

b. Koga Isus naziva Svojom braćom i zašto? Hebrejima 2:11; Ivan 17:17.

„Isus Krist nam je uzor u svemu. On je započeo svoj život, prošao kroz žiotna iskustva te završio taj životni put, s posvećenom ljudskom voljom. Bio je kušan u svim točkama kao i mi, a ipak zato što je Svoju volju održao predanom i posvećenom Bogu, nikada ni u najmanjoj mjeri nije skrenuo prema činjenju zla, ili prema očitovanju pobune protiv Boga... Oni koji imaju posvećenu volju, koja je u skladu s Kristovom voljom, iz dana u dan će imati svoje želje vezane uz Kristovu volju, koja će djelovati na blagoslov drugih i djelovati na njih same božanskom snagom. Mnogi njeguju one stvari koje ratuju protiv duše; jer su njihove želje i njihova volja postavljene protiv Boga i upotrijebljene u službi Sotone.

Nemojmo više ugađati neprijatelju žaleći se na snagu naše zle volje; jer time hranimo i potičemo svoje želje protiv Boga i ugađamo neprijatelju. Sjetimo se da smo djeca Božja, koja su se zavjetovala njegovati svetu volju koja nam dolazi od Boga. 'Svima koji ga primiše, onima koji vjeruju u njegovo ime dade vlast da postanu sinovi Božji; koji su rođeni ne od krvi, ni od volje tjelesne, ni od volje muževlje, nego od Boga.'“ — *The Signs of the Times*, October 29, 1894.

4. SUDIONIČKI OD KRV I MESA

a. Kakvu prirodu je Krist uzeo prilikom svog utjelovljenja i zašto je to bilo potrebno? Hebrejima 2:14–16.

„Za Božjeg Sina bilo bi gotovo beskrajno poniženje da je uzeo ljudsku prirodu čak i onda kad je Adam u svojoj nevinosti prebivao u Edenu. Međutim, Isus je prihvatio ljudsku prirodu kad je ljudski rod već četiri tisuće godina bio oslabljen grijehom. Kao i svako Adamovo dijete, On je primio na sebe rezultate djelovanja velikog zakona naslijeđa. Kakvi su ovi rezultati bili, pokazano je u povijesti Njegovih zemaljskih predaka. On je došao s takvim naslijeđem dijeliti naše tuge i kušnje i pružiti nam primjer bezgrješnog života.“ — *Želja vjekova*, str. 49.

„Iako nije imao mrlje grijeha na svom karakteru, On se ponizio kako bi povezao našu palu ljudsku prirodu sa Svojim božanstvom. Time što je uzeo ljudsku prirodu, On je odao počast čovječanstvu. Uzevši našu palu prirodu, On je pokazao što bi ona mogla postati, prihvaćajući obilnu pripremu koju je za nju učinio i postajući sudionikom božanske prirode.“ — *Odabrane poruke*, knj. 3, str. 134.

b. Iako je Krist uzeo našu palu prirodu, što trebamo razumjeti o Njegovom životu? Hebrejima 7:26; 4:15; 1. Petrova 2:21, 22.

„[Krist] je naš primjer u svemu. On je brat u našim slabostima, 'u svemu iskušan kao i mi,' ali bez grijeha, Njegova je priroda ustuknula pred zlom; On je izdržao borbe i mučenje duše u svijetu grijeha.“ — *Put Kristu*, str. 93, 94.

„Preuzimajući na sebe čovjekovu prirodu u njezinu palom stanju, Krist nije ni u najmanjoj mjeri sudjelovao u njezinoj grješnosti. On je bio izložen slabostima i nemoćima koje pogađaju čovjeka, 'da se ispuni što je rečeno po Izaiji proroku: On slabosti naše uze i boli ponese.' (Matej 8:17). Bio je pogođen osjećajem suosjećanja za naše slabosti i bio je kušan u svemu kao i mi. A ipak, On nije poznavao grijeh. On je bio Jaganjac 'nevin i bez mane.' (1. Petrova 1:19). Da je Sotona i u najmanjoj sitnici mogao navesti Krista na grijeh, on bi ozlijedio Spasiteljevu glavu, no mogao je doprijeti samo do Njegove pete. Da je uspio dosegnuti Kristovu glavu, sva nada za ljudski rod propala bi. Nebeski gnjev spustio bi se na Krista kao što se spustio na Adama. Krist i crkva ostali bi u beznadnom položaju.“ — *Odabrane poruke*, knj. 1, str. 256.

5. MILOSTIV I VJERAN VELIKI SVEĆENIK

a. Kakvog Prijatelja mi imamo u nebeskom Svetišću? Hebrejima 2:17.

„[Krist] je u svemu morao postati sličan svojoj braći. Postao je čovjek kao što smo mi. Znao je što znači biti gladan, žedan i umoran. Održavao se hranom i osvježivao snom. Bio je tuđinac i putnik na Zemlji – u svijetu, ali ne od svijeta, kušan i iskušan kao što danas bivaju kušani i iskušani muškarci i žene, ali je živio životom bez grijeha. Nježan, suosjećajan, sažaljiv, uvijek obziran prema drugima, prikazao je Božji karakter. 'I Riječ je tijelom postala i nastanila se među nama... puna milosti i istine.' (Ivan 1:14).“ — *Djela apostola, str. 472.*

b. Budući da je čovjek i Bog, što je Krist spreman učiniti za svakoga od nas? Hebrejima 2:18; Psalam 40:8.

„Otkako je Isus došao prebivati među nama, znamo da Bog poznaje naše kušnje i suosjeća s nama u našim žalostima. Svaki Adamov sin i kćer mogu shvatiti da je naš Stvoritelj prijatelj grješnicima. Jer, u svakom nauku o milosti, u svakom obećanju radosti, u svakom činu ljubavi, u svakoj božanskoj privlačnoj sili koja se otkrila u Spasiteljevu životu na Zemlji, mi vidimo da je 's nama Bog'.

Ako bismo morali snositi bilo što od onoga što Isus nije podnio, Sotona bi na toj pojedinosti prikazao kako je Božja sila za nas nedostatna. Zbog toga je Krist bio 'iskušan u svemu kao i mi'. (Hebrejima 4:15). On je podnio svaku kušnju kojoj smo mi izloženi. On nije upotrijebio nikakvu silu u svoju korist koja nije darežljivo ponuđena i nama. Kao čovjek, suočio se s kušnjom i svladao je u sili koja Mu je dana od Boga...Njegov život svjedoči da i mi možemo na isti način biti poslušni Božjem zakonu.“ — *Želja vjekova, str. 24.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Zašto je opasno zanemariti proučavanje Biblije, molitvu i predanje Bogu?
2. Uočite suprotnost između moći pravog Princa svjetlosti i Sotoninih hvalisavih tvrdnji.
3. Kako nama pomaže Kristova božanska ponuda spasenja?
4. Objasnite savršenu ravnotežu Kristove božanske i ljudske prirode.
5. Zašto možemo biti posebno zahvalni za Kristovu službu na nebu?

Isus: Apostol i Veliki svećenik

UPAMTITE STIH: „Zbog toga, braćo sveta, dionici nebeskoga poziva, promotrite Apostola i Velikoga Svećenika naše vjere, Krista Isusa.” Hebrejima 3:1

„Proučavajte Krista. Proučavajte Njegov karakter, osobinu po osobinu. On je naš Uzor koji moramo u potpunosti odražavati u našim životima i svojim karakteristikama, inače nećemo uspjeti predstavljati Isusa, već ćemo svijetu predstavljati lažnu kopiju. Nemojte oponašati nijednog čovjeka, jer ljudi imaju mane u navikama, u govoru, u ponašanju, u karakteru. Ja vam predstavljam Čovjeka Krista Isusa. Morate Ga osobno upoznati kao svog Spasitelja prije nego što Ga možete proučavati kao svoj obrazac i primjer.” — *Odabrane poruke, knj. 3, str. 170.*

Predlažemo da pročitate: *Odabrane poruke, knj. 1, str. 340–344.*

Nedjelja

14. siječnja

1. VEĆI OD MOJSIJA

a. U kojem smislu je Krist veći od Mojsija? Hebrejima 3:1–6.

b. Kada trebamo predati svoj život Isusu, našem Spasitelju? Hebrejima 3:7, 8 (prvi dio)

„O, kad bi se još danas, dok još ima vremena, vratio Gospodu! Svako tvoje djelo čini te ili boljim ili gorim. Ako su tvoji postupci na Sotoninoj strani, oni za sobom ostavljaju utjecaj koji će dovršiti svoje kobno djelo. U Božji grad mogu ući samo čisti i sveti ljudi. 'Danas ako glas Njegov čujete, ne budite drvenastih srca', nego se vrati Gospodu, da te put kojim sada ideš ne odvede u propast.” — *Temelji sretnog doma, str. 358.*

„Krist je spreman osloboditi nas od grijeha, ali nas na to ne prisiljava. Ako je stalnim prestupanjem naša volja potpuno podčinjena zlu te mi nemamo težnju da postanemo slobodni, i ako ne želimo prihvatiti Njegovu milost, što bi On još mogao učiniti? Mi smo sami sebe upropastili namjernim odbacivanjem Njegove ljubavi. 'Evo sad je vrijeme najbolje, evo sad je dan spasenja!' 'Danas ako glas njegov čujete, ne budite drvenastih srca!' (2. Korinćanima 6:2; Hebrejima 3:7,8).” — *Put Kristu, str. 34.*

2. POUKE OD STAROG IZRAELA

a. Kako nam primjer drevnog Izraela otkriva nevjeru naroda i što je bio siguran rezultat? Hebrejima 3:8–11.

b. Imajući na umu ovu stvarnost, koji ozbiljan poziv je upućen nama koji živimo u ovim posljednjim danima? Hebrejima 3:12, 13.

„Ne postoji ohrabrenje za nevjeru. Gospod uvijek iznova očituje svoju milost i svoju moć, a to bi nas trebalo poučiti da je uvijek korisno u svim okolnostima njegovati vjeru, govoriti o vjeri, djelovati u vjeri. Ne smijemo dopustiti da naša srca i ruke oslabe dopuštajući idejama sumnjičavih umova da u naša srca posiju sjeme sumnje i nepovjerenja [Hebrejima 3:12].

Gospod radi u suradnji s voljom i djelovanjem ljudskog bića. Prednost i dužnost svakog čovjeka je vjerovati Bogu na riječ, vjerovati u Isusa kao svog osobnog Spasitelja i revno, odmah odgovoriti na milostive pozive koje On upućuje. Svaki čovjek treba proučavati kako bi vjerovao i slušao božanske upute iz Svetoga pisma. Svoju vjeru ne treba temeljiti na osjećajima, već na dokazima i Božjoj riječi.“ — *Biblijski komentari, sv. 7, str. 928.*

„Mnogi promatraju Izraelce i čude se njihovu nevjerovanju i mrmljanju misleći kako oni ne bi bili tako nezahvalni, ali kad njihova vjera dođe u kušnju, oni ne pokazuju više vjere i strpljenja od drevnih Izraelaca. Kad se nađu u teškoćama, oni prigovaraju zbog načina na koji ih je Bog odlučio oplemeniti.“ — *Patrijarsi i proroci, str. 293.*

„Bog (...) je svom narodu dao da popije gorku čašu kako bi ga potpuno očistio. Gorki je to gutljaj i može postati još gorči ako mrmljamo, jadamo se i opiremo. Ali oni koji ga prime s takvim duhom moraju progutati još jedan, jer prvi nije proizveo željeno djelovanje na srce. A ako ni drugi ne ostvari cilj, uslijedit će još jedan, pa još jedan dok ne postigne željeni cilj ili ćemo ostati prljavi, nečista srca. (...) Strpljenje, ustrajnost i molitva mogu zasladiti ovu gorku čašu i tada će ona imati željeno djelovanje na srca onih koji je tako prime pa će Bog biti poštovan i proslavljen. (...) Ako gledamo samo svoje interese, kako da što bolje ugodimo sebi umjesto da nastojimo ugoditi Bogu i unaprijediti Njegovo dragocjeno djelo izloženo napadima, mi samo sramotimo Boga i sveto djelo koje tvrdimo da volimo.“ — *Rani spisi, str. 47.*

3. SUDIONICI U BOŽANSKOJ PRIRODI

a. Kako mi možemo biti sudionici Kristovi? Hebrejima 3:14, 15; 2. Petrova 1:4.

„Moramo učiti od Krista. Moramo znati što On predstavlja za one koje je otkupio. Moramo shvatiti da je kroz vjeru u Njega naša prednost biti sudionicima božanske prirode i tako izbjeći pokvarenost koja je u svijetu kroz požudu. Tada smo očišćeni od svih grijeha, svih mana našeg karaktera. Ne trebamo zadržati niti jednu grešnu sklonost... [Efežanima 2:1-6.]

Dok smo sudionici u božanskoj prirodi, naslijeđene i stečene sklonosti prema grijehu se odsijecaju od našeg karaktera i postajemo živa snaga za dobro. Stalno učeći o božanskom Učitelju, svakodnevno sudjelujući u Njegovoj prirodi, surađujemo s Bogom u nadvladavanju Sotoninih iskušenja. Bog radi, a i čovjek radi, kako bi čovjek bio jedno s Kristom kao što je Krist jedno s Bogom. Zatim sjedimo zajedno s Kristom na nebeskim visinama. Um počiva s mirom i povjerenjem u Isusa.“ — *Biblijski komentari*, sv. 7, str. 943.

b. Kako su Izraelci izazivali Gospoda? Hebrejima 3:16. Što je bio koban rezultat njihove provokacije? Hebrejima 3:17.

„Narod je u svojoj pobuni povikao: 'Kamo sreće da smo pomrli u zemlji egipatskoj! Ili da smo pomrli u ovoj pustinji!' Sada je njihova molitva bila uslišena. Gospod je rekao: 'Kako ste na moje uši govorili, tako ću vam i učiniti. U ovoj pustinji popadat će vaša mrtva tijela: svih vas koji ste ubilježeni u bilo koji vaš popis od dvadeset godina pa naprijed, (...) a vašu djecu, o kojoj kažete da bi postala roblje, njih ću uvesti da nastane zemlju što ste je vi prezreli.' A za Kaleba reče: 'A slugu svog Kaleba, jer je u njemu drukčiji duh i jer mi bijaše poslušan, njega ću ja dovesti u zemlju u koju je išao, i njegovi potomci će ju zaposjesti!' Kao što su uhode provele četrdeset dana na svom putovanju, tako je izraelski narod trebao lutati pustinjom četrdeset godina.“ — *Patrijarsi i proroci*, str. 391.

c. Koji grijeh je bio glavni uzrok ove pobune? Hebrejima 3:18, 19.

„Nije bila Božja volja da Izraelci lutaju četrdeset godina pustinjom. Želio ih je odvesti izravno u kanaansku zemlju i ondje ih nastaniti kao svet, sretan narod. Ali 'nisu mogli ući zbog nevjere.' (Hebrejima 3:19).“ — *Velika borba*, str. 458.

4. PRONAĆI POČINAK U ISUSU

a. Kakav poseban poziv primamo od Isusa, našeg Spasitelja i što bismo trebali naučiti od Njega? Matej 11:28–30.

„'Dođite k meni' jest Njegov poziv. Kakva god bila tvoja strahovanja i kušnje, iznesi svoj slučaj pred Gospoda. Tvoj duh bit će ojačan da izdrži. Put će biti otvoren pred tobom da se oslobodiš poniženja i poteškoća. Što si svjesniji svoje slabosti i bespomoćnosti, to ćeš jači postati u Njegovoj sili. Što je teži tvoj teret, toliko će blaženiji biti odmor kad ga povjeriš Nositelju tereta! Odmor koji Krist nudi ovisi o jasno određenim uvjetima. Ove uvjete može svatko ispuniti. On nam jasno govori kako se može pronaći Njegov odmor.“ — *Želja vjekova*, str. 329.

„Nitko osim Boga ne može obuzdati oholost ljudskog srca. Ne možemo spasiti sami sebe. Ne možemo se sami nanovo roditi. U nebeskim dvorima neće se pjevati pjesma, 'Meni koji sam sebe ljubio, očistio se, i otkupio, meni pripada slava i čast, blagoslov i hvala'. Ali ovo je misao vodilja pjesme koju pjevaju mnogi ovdje na ovom svijetu. Oni ne znaju što znači biti krotak i poniznog srca; i, ako je to moguće, oni to ne žele niti saznati. Cijelo se evanđelje sastoji od učenja o Kristu, Njegovoj krotkosti i poniznosti.

Što je opravdanje vjerom? To je Božje djelo, u kojem On baca ljudsku slavu u prah i čini za čovjeka ono što on ne može svojom moći učiniti za sebe.“ — *Svjedočanstvo za propovjednike*, str. 456.

b. Kakav jaram Krist nudi svakome od nas? Matej 11:29.

„Uzmite jaram moj na se', kaže Isus. Jaram je oruđe za službu. Stoka se upreže u jaram da bi radila, a jaram je nužan da bi mogla uspješno raditi. Ovim slikovitim prikazom Krist nas uči da smo pozvani u službu dokle god traje naš život. Moramo uzeti na sebe Njegov jaram da bismo mogli postati Njegovim suradnicima.

Jaram koji nas veže za službu jest Božji Zakon. Veliki Zakon ljubavi otkriven u Edenu, objavljen na Sinaju, a u Novom zavjetu napisan na srcu, jest ono što vezuje čovjeka koji radi po Božjoj volji. Kad bismo bili prepušteni sebi da slijedimo svoje sklonostima, upravo tamo kamo bi nas vodila naša volja, mi bismo stali u Sotonine redove i usvojili njegove osobine. Stoga nas Bog veže za svoju volju koja je uzvišena, plemenita i koja uzdiže.“ — *Želja vjekova*, str. 329.

5. KRISTOV JARAM

a. Što je Isus rekao o svom jarmu? Matej 11:30; 1. Ivanova 5:2, 3.

„Jaram se stavlja volovima kako bi im pomogao u vuči, i olakšao teret. Tako je isto i s Kristovim jarmom. Kad je naša volja nestala u Božjoj volji i mi upotrebljavamo Njegove darove na blagoslov drugima, uvidjet ćemo da nam je životni teret lak. Onaj koji hodi putem Božjih zapovijedi, hodi u društvu s Isusom i srce nalazi odmor u Njegovoj ljubavi. Kad se Mojsije molio: 'Obznani mi put svoj, da bih te upoznao', Gospodin mu je odgovorio: 'Moja će nazočnost s tobom poći, i ja ću ti dati počinak'. I preko proroka primili smo vijest: 'Ovako govori Jahve: Stanite na putove i vidite, raspitajte se za vjekovne staze: Koji je put dobar, pa njime pođite i naći ćete spokoj dušama svojim!' (Izlazak 33:13, 14; Jeremija 6:16). I opet govori: 'O, da si pazio na zapovijedi moje, kao rijeka sreća bi tvoja bila, a pravda tvoja kao morski valovi.' (Izaija 48:18).

Oni koji drže Krista za Njegovu riječ i predaju svoje duše Njegovoj zaštiti, svoje živote Njegovom vodstvu, naći će mir i spokojstvo. Ništa na svijetu ne može ih ožalostiti kad ih Isus obraduje svojom prisutnošću. U savršenom pomirenju nalazi se savršen odmor. Gospodin kaže: 'Tko se tebe drži, čuvaš ga jednako u miru, jer se u tebe uzda.' (Izaija 26:3). Naši životi mogu izgledati zamršeni, ali ako se povjerimo mudrom, Velikom Graditelju, On će izgraditi uzorak života i karaktera koji će biti na Njegovu slavu. Taj karakter koji izražava slavu, Kristov karakter, bit će primljen u Božji raj. Obnovljeno čovječanstvo hodiće s Njim u bijelim haljinama, jer je dostojno. Budući da kroz Krista ulazimo u odmor, Nebo počinje ovdje.“
— *Želja vjekova*, str. 331.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Dok svjetlo s neba obasjava naša srca, koje postupke moramo učiniti?
2. Na koje načine sam ja u opasnosti da ponovim grijeh Izraelaca?
3. Opišite čudesne rezultate sudjelovanja u božanskoj prirodi.
4. Opišite i sve ostalo što je Isus voljan pružiti onome tko ga zatraži.
5. Objasnite dobrobiti prihvaćanja Kristovog jarma.

Božji odmor

UPAMTITE STIH: „Jer tko uđe u počinak njegov, i sam je počinio od djela svojih, kao što je i Bog od svojih.” Hebrejima 4:10.

„Bog je blagoslovio i posvetio sedmi dan jer se u taj dan odmarao od svih čudesnih djela stvaranja. Subota je bila stvorena za čovjeka i Bog je želio da toga dana ostavi svoje poslove, kao što je On počinio nakon šest dana stvaranja.” — 4. Svjedočanstvo, str. 247.

Predlažemo da pročitate: *Želja vjekova, str. 281–289.*

Nedjelja

21. siječnja

1. ISTINSKI BOŽANSKI POČINAK

a. O kojem počinku govori Pavao u Hebrejima 4? Hebrejima 4:1.

„Odmor ćemo pronaći kada odbacimo svako samoopravljanje i svako zaključivanje temeljeno na našem sebičnom gledištu. Potpuna predaja samoga sebe, prihvaćanje Božjih putova predstavlja tajnu savršenog počivanja u Njegovoj ljubavi. Činite ono što vam je On rekao i budite sigurni da će On učiniti sve onako kao što je obećao. Jeste li došli k Njemu odbacivši sva svoja neuspješna pomagala, sve svoje nevjerovanje, svu svoju pravednost? Dođite upravo onakvi kakvi jeste, slabi, bespomoćni, spremni da umrete.

Kakav nam je odmor obećan? To je svijest da je Bog istinit, da On nikada neće razočarati nikoga tko dolazi k Njemu. Njegov oprost je potpun i besplatan, dok Njegovo prihvaćanje znači odmor duši, počivanje u Njegovoj ljubavi.” — *Naše visoko zvanje, str. 97.*

b. Zašto evanđelje kod nekih ljudi ne dovodi do očekivanih rezultata? Hebrejima 4:2, 6; Rimljanima 9:30–32.

„Ako ne pomiješamo vjeru s našim slušanjem Riječi, ako ne primimo istine koje čujemo kao poruke s neba koje treba pažljivo proučavati, koje trebaju hraniti dušu i biti utkane u duhovni život, mi gubimo utjecaj Božjeg Duha. Tada ne razumijemo iz osobnog iskustva što znači pronaći odmor primajući božanska obećanja iz Riječi.” — *Podignimo pogled, str. 75.*

2. ULAZAK U BOŽJI POČINAK

- a. Kada možemo zaista ući u Božji počinak? Hebrejima 4:3 (prvi dio)**
Opišite odnos između sedmog dana, subote i ovog božanskog počinaka. Hebrejima 4:4.
-

„Zato što se odmarao u subotu, 'blagoslovi Bog sedmi dan i posveti', izdvojio ga je za svetu svrhu. On ju je dao Adamu kao dan odmora. Bila je uspomena na djelo stvaranja, a time i znak Božje moći i Njegove ljubavi.“
— *Želja vjekova, str. 281.*

„Nijedna druga ustanova koja je povjerena Hebrejima nije tako cjelovito odvajala Hebreje od okolnih naroda kao što je to bila subota. Bog je odredio da ih njezino svetkovanje obilježi kao Njegove štovatelje. Ona je trebalo biti znakom njihova odvajanja od idolopoklonstva i njihove veze s pravim Bogom. Međutim, da bi subotu držali svetom, ljudi i sami moraju biti sveti. Vjerom moraju postati sudionici u Kristovoj pravdi. Kad je izdana zapovijed Izraelu: 'Sjeti se da svetkuješ dan subotnji', Gospodin im je također rekao: 'Budite narod meni posvećen!' (Izlazak 20:8; 22:31). Jedino je na taj način subota mogla obilježiti Izraelce kao one koji služe Bogu.

Kad su se Hebreji odvojili od Boga propustivši Kristovu pravdu vjerom učiniti svojom pravdom, za njih je subota izgubila svoje značenje. Sotona je težio da uzvisi sebe i odvuče ljude od Krista, pa je radio na tome da izopači subotu, zato što je ona znak Kristove moći. Hebrejske su vođe izvršavale Sotoninu volju okružavajući Božji dan odmora opterećujućim zahtjevima. U Kristovo je vrijeme subota postala tako pokvarena da je njezino poštovanje prije odražavalo karakter sebičnih i samovoljnih ljudi negoli karakter nebeskog Oca punog ljubavi. Rabini su, zapravo, predstavljali Boga kao Onoga koji je dao zakone koje ljudi nisu mogli poštovati. Navodili su narod da Boga smatra tiraninom, i da misli kako svetkovanje subote, na način koji On zahtijeva, čini ljude tvrdokornima i okrutnima. Kristovo djelo bilo je da ukloni ova pogrešna shvaćanja. Premda su Ga rabini pratili nemilosrdnim neprijateljstvom, On se nije prikazao kao onaj koji se priklanja njihovim zahtjevima, već je išao ravno naprijed, držeći subotu u skladu s Božjim Zakonom.“ — *Želja vjekova, str. 283, 284.*

„Molbe upućene Bogu su čak veće subotom nego ostalih dana. Njegov narod u to vrijeme napušta svoj uobičajeni rad i provodi vrijeme u razmišljanju i bogoslužju. Oni traže od Njega mnogo više pomoći nego drugih dana. Traže Njegovu posebnu pažnju. Ponizno i uporno traže Njegove posebne blagoslove. Bog ne čeka da subota prođe pa da tek onda ispuni ove molbe.“ — *Želja vjekova, str. 207.*

3. RAD I ODMOR

a. Kakvu vrstu rada trebamo prakticirati prije nego što pronađemo obećani odmor? Hebrejima 4:9, 11.

„[Hebrejima 4:9, 11] Odmor o kojem se ovdje govori je odmor milosti, koji možemo zadobiti ako slijedimo uputu, 'Marljivo radi'. Oni koji od Isusa nauče Njegovu krotkost i poniznost nalaze odmor u iskustvu prakticiranja Njegovih pouka. Odmor se ne postiže u lijenosti, u sebičnoj udobnosti i traženju užitaka. Oni koji nisu voljni vjerno, ozbiljno i s ljubavlju služiti Gospodinu neće pronaći duhovni odmor ni u ovom životu ni u budućem životu. Samo iz ozbiljnog rada dolazi mir i radost u Duhu Svetom - sreća na zemlji i slava u budućnosti.

Zato idemo raditi. Često izgovarajte riječi koje će biti snaga i nadahnuće onima koji ih čuju. Svi zajedno smo previše ravnodušni jedni prema drugima. Zaboravljamo da su našim suradnicima često potrebne riječi nade i veselja. Kad je netko u nevolji, pozovi ga i govori mu riječi utjehe. To je pravo prijateljstvo.“ — *Biblijski komentari*, sv. 7, str. 928.

b. Što se događa s našim vlastitim djelima kada nađemo odmor u Gospodu? Hebrejima 4:10; Izlazak 20:10; Izaija 58:13; Rimljanima 14:23 (zadnji dio).

„Bog je stvorio čovjeka na svoju sliku i dao mu primjer u svetkovanju sedmoga dana kojeg je posvetio. Odredio je da Mu se čovjek toga dana treba klanjati i da se ne treba baviti nikakvim svjetovnim poslovima. Nakon što je upoznat sa zahtjevima subote, nitko tko zanemaruje četvrtu zapovijed ne može biti bez krivnje u Božjim očima.“ — 4. *Svjedočanstvo*, str. 247.

c. Kakva su djela u skladu sa subotnjim počinkom? Izaija 58:6–8.

„Isus je objasnio [rabinima] da je djelo izlječenja bolesnih u skladu sa zakonom o suboti...

Neće ostati bez krivice onaj tko u subotu zanemari pomoći u nevolji. Božji sveti odmor načinjen je za čovjeka i djela milosrđa su u savršenom skladu s njezinim ciljem. Bog ne želi da Njegova stvorenja ijedan čas podnose bol koja se može otkloniti subotom ili u bilo koji drugi dan.“ — *Želja vjekova*, str. 206, 207

4. SNAGA BOŽJE RIJEČI

a. Koliko je snažna Božja Riječ? Psalam 33:6, 9; Hebrejima 4:12.

„Postoji granica iznad koje su svi ljudski naponi uzaludni. Premda moramo propovijedati Božju riječ, nemamo silu koja može oživjeti dušu i dovesti do toga da 'nikne pravda i hvala'. Tu mora djelovati sila koja je iznad ljudske. Samo kroz djelovanje božanskog Duha riječ će imati životnu silu da obnovi dušu na vječni život. To je ono što je Krist nastojao objasniti učenicima. Učio ih je da u njima nema ničega što bi njihov rad moglo učiniti uspješnim; samo čudotvorna Božja sila može Njegovu Riječ učiniti djelotvornom.“ — *Kristove priče*, str. 63, 64.

b. Koliko duboko nas Bog poznaje? Hebrejima 4:13; Propovjednik 12:14.

„U vječnom je interesu svakog pojedinca da ispituje svoje srce i da pravilno koristi svaku Bogom danu sposobnost. Neka svatko ima na umu da nema pobude u ljudskom srcu koja pred Gospodom nije jasno otkrivena. Pobude svakog pojedinca odmjeravaju se tako pažljivo kao da njegova sudbina ovisi samo o tome. Kako bismo odnos između uzroka i posljedica jasnije shvatili neophodno je da budemo povezani s božanskom silom. Sudjelovanjem u božanskoj prirodi, naša sposobnost razumijevanja treba se stalno razvijati, kako bismo izbjegli pokvarenost kojoj se svijet odao popuštajući tjelesnim željama. Imajmo uvijek na umu svečanu istinu da je Bog pravedan i da nema namjere, ma koliko ona bila zamršena, ni pobude ma koliko ona da je prikrivena, koja pred Njim nije potpuno jasna i razotkrivena. On čita tajne pobude i namjere svakog srca. Čovjek može svoje postupke varljivo isplanirati unaprijed, misleći da to Bog ne zna; ali na veliki dan suda, kad se knjige otvore, i kad se svakome bude sudilo po onome što je u knjigama zapisano, svi ti postupci otkrit će se u svojoj pravoj svjetlosti.“ — *Biblijski komentari*, sv. 3, str. 1160.

„Božje oko ne drijema. On zna svaki grijeh koji je skriven od smrtnih očiju. Krivci znaju točno koje grijehe trebaju priznati da bi im duša bila čista pred Bogom. Isus im sada daje priliku da ih priznaju, da se u dubokoj poniznosti pokaju i da svoj život očiste poslušnošću i življenjem u skladu s istinom. Sada je vrijeme da se ispravi zlo i priznaju grijesi, ili će se oni pojaviti pred grješnikom u dan Božjega gnjeva.“ — *1. Svjedočanstvo*, str. 156.

5. MILOST U VRIJEME POTREBE

a. Tko jedini može biti naš zagovornik pred Ocem i zašto? Hebrejima 2:17, 18; 4:14; 7:25; 1. Ivanova 2:1, 2.

„Kao svećenik, Krist sada sjedi s Ocem na prijestolju. Na prijestolju s vječnim, samopostojećim, je Onaj koji je 'uzeo naše tuge i ponio naše boli' (Izaija 53:4), koji je 'bio u svemu iskušan kao i mi, ali bez grijeha' (Hebrejima 4:15).“ — *Božja zadivljujuća milost*, str. 69.

„Vi nemate nikakvih teškoća koje se s istom težinom nisu obrušavale na Njega, nemate tuge koju Njegovo srce nije iskusilo. Njegovi su osjećaji mogli biti ranjeni zanemarivanjem, ravnodušnošću takozvanih prijatelja, jednako tako kao i vaši. Je li vaš put trnovit? Kristov je bio deset puta trnovitiji. Jeste li ojađeni? I On je bio.“ — *Naše visoko zvanje*, str. 59.

b. Što možemo pronaći u nebeskom svetištu da nam pomogne u vremenima nevolje? Hebrejima 4:15, 16.

„U Svetinji nad svetinjama nalazi se Njegov Zakon, veliko mjerilo pravde, po kojemu Bog sudi cijelom čovječanstvu. Kovčeg zavjeta, u kome se čuvaju ploče Zakona, prekriven je prijestoljem milosti pred kojim Krist iznosi zasluge svoje krvi za spas grješnika. Time je predstavljeno sjedinjenje pravde i milosti u planu čovjekovog spasenja.“ — *Velika borba*, str. 415.

„Krist je prinio svoje slomljeno tijelo kako bi otkupio Božju baštinu, kako bi omogućio čovjeku još jedno suđenje. (...) Svojim bezgrješnim životom, poslušnošću i smrću na križu na Golgoti, Krist je posredovao za izgubljenu ljudsku rasu. I sada, Izvršitelj našeg spasenja ne posreduje za nas kao obični molitelj, nego kao što se osvajač poziva na svoju pobjedu. Njegova žrtva je potpuna, i kao naš Posrednik On izvršava posao koji je sam sebi zadao držeći pred Bogom kadionicu koja sadrži Njegove savršene zasluge i molitve, priznanja i zahvalnost Njegovog naroda. Obogaćeno mirisom Njegove pravednosti, ovo se uzvisuje do Boga kao sladak miris. Ova žrtva je u potpunosti prihvatljiva i pruža oprost koji pokriva sve grijeha.“ — *That I May Know Him*, str. 74.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Opišite što znači ući u Božji počinak.
2. Što je jedinstveno u vezi s Božjim odmorom sedmog dana, subote?
3. Kada počivamo u Gospodinu, kako se mijenjamo?
4. Objasnite snažnu dubinu Božje Riječi u kršćanskom životu.
5. Zašto možemo biti toliko zahvalni za Kristovu službu na nebu?

Dar prve subote za pomoć područjima pogođenim katastrofama širom svijeta

Tijekom posljednjih nekoliko godina vidjeli smo ispunjenje proročanstava koja smo proučavali desetljećima — ratovi, sukobi, strašne nesreće i pandemije riječi su koje su postale sastavni dio našeg rječnika, dodane poplavama, uraganima, potresima među mnogim drugim tragedijama. Na toliko smo načina jasno čuli Božje korake kako se približavaju. Kao rezultat ovih tužnih događaja, stotine prolaze kroz ekstremne nevolje i trebaju pomoć da zadovolje svoje potrebe, od onih najosnovnijih do onih najozbiljnijih i najskupljih.

U tim situacijama, Odjel za dobrotvorni rad Generalne konferencije podijelio je sredstva iz našeg fonda koja su osigurana putem darova koje šaljete vi, naša braća i sestre diljem svijeta. Ovi darovi se šalju na osoban i specifičan način kako bi se zadovoljile mnoge potrebe, kao i kroz darove prve subote. Draga braćo i sestre, vaši su darovi poslužili kao utočište onima koji su izgubili svoje domove u prirodnim tragedijama. Opskrbili su hranom stotine obitelji i brinuli se za siročad i udovice, pružajući im hranu i pomoć. Ovi su darovi također pomogli roditeljima da dobiju sjeme za sadnju usjeva kako bi prehranili svoje obitelji ili pokrenuli male obrte. Stoga su mnoge osobe iz naše zajednice u mogućnosti raditi i imati neki izvor prihoda koji im inače ne bi bio moguć.

Hvala Bogu da su u ovim vremenima kušnje mnogi bili potaknuti da polože svoje priloge na oltar Gospodnji. U ime onih koji su primili tu pomoć, duboko vam zahvaljujemo!

Međutim, potrebe ne prestaju - naprotiv, svakim danom se povećavaju, a vaša velikodušnost čini značajnu razliku.

„Kristov križ poziva na dobročinstvo svakog sljedbenika blaženog Spasitelja. Princip koji je tamo ilustriran je dajte, dajte. Taj princip, ostvaren u stvarnim dobročinstvima i dobrim djelima, pravi je plod kršćanskog života.“ — *Savjeti o upraviteljskoj službi*, str. 14.

Danas, kad dajete svoj poseban dar za prvu subotu, dajte sve od sebe pred Bogom. Ne brinite ako je premalo ili previše. Nije bitno. Važno je da dajete sve od sebe. A iz zbroja ove zajedničke ljubavi nastavit ćemo dijeliti blagoslove našoj braći diljem svijeta. „Tko daje potrebitima, blagoslivlja druge, a sam je blagoslovljen u još većoj mjeri.“ (*Savjeti o upraviteljskoj službi*, str. 13). Neka vas Bog obilno blagoslovi!

Generalna konferencija, Odjel za dobrotvorni rad

Krist: Autor vječnog spasenja

UPAMTITE STIH: „I, postigavši savršenstvo, posta svima koji ga slušaju začetnik vječnoga spasenja.” Hebrejima 5:9.

„Cijelo naše spasenje dolazi kroz dar našega Gospoda i Spasitelja Isusa Krista. Kako mi je drago zbog toga. Dolazi iz takvog izvora da u to spasenje ne možemo sumnjati. I On je 'autor' - zaustavlja li se tu? Zaustavlja li tu? 'Začetnik i Dovršitelj naše vjere' (Hebrejima 12:2). Hvala Bogu. On nas prati na svakom koraku, ako smo voljni spasiti se na način koji je Krist odredio, kroz poslušnost Njegovim zahtjevima.” — This Day With God, str. 72.

Predlažemo da pročitate: *Velika borba*, str. 488–491.

Nedjelja

28. siječnja

1. IMENOVAN VELIKI SVEĆENIK

a. Koja je bila funkcija velikog svećenika u doba Staroga zavjeta? Hebrejima 5:1, 2.

„Veliki svećenik je trebao na posebno određen način predstavljati Krista.” — Biblijski komentari, sv. 5, str. 1100.

b. S kojim redom svećenstva je Krist povezan i što Njegovo svećenstvo znači za nas? Hebrejima 5:5, 6, 10.

„Krist nije sam sebe proslavio time što je postao Veliki svećenik. Bog ga je sam imenovao za svećenika. Trebao je biti primjer cijeloj ljudskoj obitelji. On je prikladan da bude, ne samo Predstavnik rase, već i njihov Zagovornik, tako da svaka duša, ako želi, može reći, 'Imam Prijatelja na sudu'. On je Veliki svećenik koji može suosjećati s osjećajima naših slabosti.” — Biblijski komentari, sv. 7, str. 930.

„Sjetimo se da naš Veliki svećenik moli za svoj otkupljeni narod pred prijestoljem milosti. On stalno živi kako bi posredovao za nas.” — Biblijski komentari, sv. 7. str. 948.

2. MELKISEDEK

a. Na koje je načine Melkisedek nagovještaj Krista? Postanak 14:18; Hebrejima 7:1–4.

„Bog nikad nije ostao bez svojih svjedoka na zemlji. Jedno vrijeme Melkisedek je osobno predstavljao Gospoda Isusa Krista, kako bi otkrio istinu o nebu i ovjekovječio Božji zakon.“ — *Biblijski komentari*, sv. 1, str. 1092.

„Krist je bio taj koji je govorio kroz Melkisedeka, svećenika Boga Svevišnjega. Melkisedek nije bio Krist, ali je bio Božji glas u svijetu, predstavnik Oca.“ — *Biblijski komentari*, sv. 1, str. 1093.

b. Zašto Krist ne bi mogao biti Veliki svećenik na zemlji? Hebrejima 7:14–17.

„Krist nije sam sebe proslavio time što je postao Veliki svećenik. Bog ga je Sam imenovao za svećenika. Trebao je biti primjer cijeloj ljudskoj obitelji. On je prikladan da bude, ne samo Predstavnik rase, već i njihov Zagovornik, tako da svaka duša, ako želi, može reći, 'Imam Prijatelja na sudu'. On je Veliki svećenik koji može suosjećati s osjećajima naših slabosti.“ — *Biblijski komentari*, sv. 7, str. 930.

„Isus služi u Božjoj prisutnosti, prinoseći svoju prolivenu krv, kao janje koje je zaklano. Isus predstavlja žrtvu koja je ponuđena za svaku uvredu i svaki nedostatak grješnika.“ — *Biblijski komentari*, sv. 6, str. 1077.

c. Kako se Krist pripremao da postane naš milosrdni Veliki svećenik? Hebrejima 5:7, 8.

„Kad je grad utonuo u tišinu, a učenici otišli svojim domovima da se osvježe snom, Isus nije spavao. Njegove su se božanske molbe s Maslinske gore uzdizale nebeskom Ocu da Njegove učenike sačuva od zlih utjecaja s kojima će se svakodnevno susretati u svijetu i da osnaži Njegovu vlastitu dušu kako bi Ga ojačao za sutrašnje dužnosti i kušnje. Dok su Njegovi sljedbenici spavali, njihov se božanski Učitelj molio cijelu noć. Noćna rosa i mraz padali bi na Njegovu glavu pognutu u molitvi. Tako je ostavio primjer svojim sljedbenicima.“ — 2. *Svjedočanstvo*, str. 508.

„Krist, Kapetan našeg spasenja, postao je savršen kroz patnju. Njegovi će se sljedbenici mnogo puta susresti s neprijateljem i bit će teško iskušeni, ali ne trebaju očajavati. Krist im kaže: 'Hrabri budite; Ja sam pobijedio svijet.' (Ivan 16:33).“ — *Biblijski komentari*, sv. 8, str. 212.

3. SPAŠENI KAKO BI BILI POSLUŠNI

a. Možemo li se spasiti ako odlučimo biti neposlušni? Objasnite. Matej 1:21; Hebrejima 5:9.

„Ovo su uvjeti pod kojima će svaka duša biti izabrana za vječni život. Vaša poslušnost Božjim zapovijedima dokazat će vaše pravo na nasljedstvo sa svetima u svjetlosti. Bog je odredio razinu savršenosti karaktera; i svatko tko, kroz Kristovu milost, dosegne standard Njegovih zahtjeva, imat će otvoren ulaz u kraljevstvo slave. Svi koji žele dostići ovaj standard karaktera, morat će koristiti sredstva koja je Bog osigurao za tu svrhu. Ako želite baštiniti ono što ostaje djeci Božjoj, morate postati suradnik Božji. Izabrani ste da nosite Kristov jaram - da nosite Njegovo breme, da podignete Njegov križ. Trebate biti marljivi 'kako biste osigurali svoj poziv i izbor.' Istražujte Sveto pismo i vidjet ćete da nijedan Adamov sin ili kći nisu izabrani da budu spašeni u neposlušnosti Božjem zakonu. Svijet odbacuje Božji zakon; ali kršćani su izabrani za posvećenje kroz poslušnost istini. Izabrani su da nose križ, ako žele nositi krunu.“ — *Fundamentals of Christian Education*, str. 125.

b. Kakvo je svjedočanstvo Petar dao ispred velikog vijeća i čemu nas to iskustvo uči? Djela 5:29–32.

„Ne trebamo se pitati: Kakva je praksa ljudi? Ili: Što je običaj svijeta? Ne trebamo se pitati: Kako trebam postupiti da bih dobio odobravanje ljudi? Ili: Što će svijet tolerirati? Pitanje koje snažno treba zanimati svaku dušu je: Što je Bog rekao? Trebamo čitati Njegovu Riječ i pokoravati joj se, ne odstupajući ni za jednu mrvicu od njenih zahtjeva, nego djelujući bez obzira na ljudske tradicije i očekivanja.“ — *Biblijski komentari*, sv. 6, str. 1056.

„Božja riječ, ako ju se proučava i ako se živi po njoj, djeluje u srcu na taj način da svladava sve nesvete osobine. Sveti Duh dolazi da bi čovjeka uvjerio u njegov grijeh, a vjera koja se budi u srcu radi kroz ljubav prema Kristu, oblikujući naše tijelo, duh i dušu na Njegovu sliku. Tada nas Bog može upotrijebiti da vršimo Njegovu volju. Sila koju smo dobili djeluje iznutra i očituje se prema van, potičući nas da drugima prenosimo istinu koju smo primili.“ — *Kristove priče*, str. 100.

4. NAPREDAK DO ZRELOSTI

a. Opišite tužno stanje mnogih navodnih vjernika. Hebrejima 5:11–13.

„Pavao nije mogao govoriti židovskim obraćenicima onoliko jasno koliko je želio o tajni pobožnosti. Zbog njihove duhovne slabosti, nedostatka shvaćanja, on nije mogao izgovoriti istinu, koja bi, da su je dobro poslušali, s jasnim razumijevanjem, za njih bila miris života na život.“ — *Biblijski komentari*, sv. 6, str. 1085.

„U godinu i pol, koliko je proveo u Korintu, Pavao je namjerno iznosio Evanđelje u svoj njegovoj jednostavnosti...

Pavao je morao prilagoditi svoj način poučavanja stanju crkve. 'I ja vama, braćo, nisam mogao govoriti kao duhovnima,' objasnio im je poslije, 'nego kao tjelesnima, kao maloj djeci u Kristu. Hranio sam vas mlijekom, a ne tvrdim jelom, jer ga niste mogli još podnositi. A ni sada ne možete.' (1. Korinćanima 3:1,2). Mnogi Korinćani sporo su učili pouke koje ih je on žarko želio naučiti. Njihov napredak u duhovnoj spoznaji nije odgovarao njihovim prednostima i prilikama. Premda su trebali daleko napredovati u kršćanskom iskustvu, dublje shvatiti i pretvoriti u život istine Riječi, oni su stajali tamo gdje su učenici stajali kad im je Krist rekao: 'Imao bih vam još mnogo reći, ali sada ne možete nositi.' (Ivan 16:12). Zavist, zloba i optužbe zatvorile su srce mnogih korinćanskih vjernika za potpuno djelovanje Svetog Duha, koji 'sve ispituje, čak i dubine Božje' (1. Korinćanima 2:10). Koliko god su bili mudri u svjetovnoj spoznaji, bili su mala djeca u spoznaji Krista.“ — *Djela apostola*, str. 270, 271.

b. Kako trebamo napredovati do kršćanske savršenosti i koji blagoslov čeka sve koji to čine? Hebrejima 5:14; 6:1 (prvi dio); 1. Ivanova 3:18; Hošea 6:3.

„Crkva kao cjelina nikada neće primiti kasnu kišu ako ne odbaci svu zavist, zla nagađanja i zlobno govorenje. Oni koji su gajili mržnju u srcu sve dok ona nije ojačala i postala dio njihovog karaktera, moraju imati drugačije iskustvo ako žele sudjelovati u kasnoj kiši.“ — *The Home Missionary*, August 1, 1896.

5. POSTATI POPUT KRISTA

a. Opišite Božji cilj za Njegovu djecu. Filipljanima 3:12–16; Otkrivenje 3:18–21.

„Božji ideal za Njegovu djecu je uzvišeniji od najvišeg što ljudska misao može dosegnuti. Pobožnost – sličnost Bogu - cilj je koji treba postići.” — *Odgoj, str. 18.*

„'Dakle: budite savršeni kao što je savršen Otac vaš nebeski!'. Ova zapovijed je i obećanje. Plan spasenja podrazumijeva naše cjelovito oslobođenje od Sotonine sile. Skrušenu dušu Krist uvijek odvaja od grijeha. On je došao raskopati djela đavola i pobrinuo se da Sveti Duh bude darovan svakoj duši koja se kaje, da bi je sačuvao od grješnosti.” — *Želja vjekova, str. 311.*

„Vjerni svjedok iznosi ohrabrenje za sve koji žele smjerno ići putem poslušnosti, kroz vjeru u ime Njegovo. 'Pobjednika', kaže On, 'ću posjesti sa sobom na prijestolje svoje, kao što i ja, pobijedivši, sjedoh s Ocem svojim na prijestolje njegovo'.

Ovo su riječi Onoga koji je naša Zamjena i naš Jamac. On kao božanska Glava Zajednice i moćni Pobjednik, želi svojim sljedbenicima ukazati na svoj život samoodricanja, borbe i patnji, stalnog prezira, odbacivanja od strane ljudi, ismijavanja, uvreda i poruge i konačnog raspeća na Golgoti, kako bi bili ohrabreni da nastave borbu dok ne stignu do cilja i prime nagradu pobjednika. Pobjeda je osigurana kroz vjeru i poslušnost.

Primijenimo ove Kristove riječi na slučaj svakoga od nas pojedinačno. Osjećamo li da smo siromašni i slijepi, nevoljni i nesretni? Onda trebamo težiti za zlatom žeženim u ognju i bijelim haljinama koje On nudi. Pobjeda nije ograničena samo na stoljeća mučenika. Borba je i naš udio u ovim danima lukavo smišljenih kušanja: ljubavi prema svijetu, težnje za osobnom sigurnošću, popuštanje oholosti, pohlepi i požudi, lažna učenja i nemoralan života.” — *Biblijski komentari, sv. 7, str. 966.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Na koji je položaj Bog postavio Krista osim položaja Velikog svećenika?
2. Što je značajno u Melkisedekovu svećeništvu?
3. Kako je poslušnost Božjoj Riječi povezana s našim primanjem Duha Svetoga?
4. Navedite neke neophodne uvjete za primanje kasne kiše.
5. Što moramo shvatiti o Božjem cilju za nas i kako se taj cilj može postići?

Rast u razumijevanju

UPAMTITE STIH: „Već rastite u milosti i spoznaji Gospodina našega i Spasitelja Isusa Krista." 2. Petrova 3:18.

„Dok prihvaćamo Božji blagoslov, moći ćemo primiti veće mjere Njegove milosti. Dok učimo ustrajati dok gledamo na Njega koji je nevidljiv, promijenit ćemo se u Kristovu sliku...Rast u milosti neće vas dovesti do toga da budete ponosni, samopouzdana i hvalisavi, nego će vas učiniti svjesnijim vlastite ništavnosti, vaše potpune ovisnosti o Gospodinu.“ — Božja zadivljujuća milost, str. 296.

Predlažemo da pročitate: *Želja vjekova, str. 321–327.*

Nedjelja

4. veljače

1. UVIJEK NAPREDUJUĆI

a. Što je zapisano o Isusu u Njegovom djetinjstvu? Luka 2:40.

„Veličanstvo neba, Kralj slave, postao je novorođenče u Betlehemu, i neko je vrijeme predstavljao bespomoćno dijete na brizi svoje majke. U djetinjstvu je govorio i ponašao se kao dijete, poštujući svoje roditelje i ispunjavajući njihove želje na korisne načine. Ali od početka razvoja svoje inteligencije On je neprestano rastao u milosti i u spoznaji istine.“ — *Odgoj, str. 106.*

b. Što je zapisano o Ivanu kao djetetu, Isusovom rođaku? Luka 1:80. Koji je istinski Božji plan za svu Njegovu djecu? 1. Solunjanima 5:23, 24.

„Posvećenje — koliko je onih koji razumiju njegovo potpuno značenje? Um je zamagljen senzualnom malarijom. Misli trebaju pročišćavanje. Muškarci i žene možda ne bi bili ovakvi da su shvatili kako je postupanje s našim tijelom usko povezano sa snagom i čistoćom uma i srca.

Pravi kršćanin stječe iskustvo koje donosi svetost. On je bez trunke krivnje na savjesti ili mrlje pokvarenosti na duši.“ — *Biblijski komentari, sv. 7, str. 909.*

2. GRIJEH PROTIV DUHA SVETOGA

a. Kakvo je zastrašujuće stanje onih koji su некоć uživali svjetlo s neba, ali su ga kasnije odbacili? Hebrejima 6:4–6.

b. Kakvo ozbiljno upozorenje je Isus uputio Židovima koji su ga odbacili? Matej 12:31, 32.

„Nitko ne treba smatrati grijeh protiv Duha Svetoga kao nešto tajnovito i nedefinirano. Grijeh protiv Svetog Duha je grijeh ustrajnog odbijanja poziva na pokajanje.

Nema nade ... za uzvišeniji život osim pokornošću duše Kristu.“ — *Vjera kojom živim*, str. 58.

„Oni koji su govorili protiv samoga Isusa, ne raspoznajući Njegov božanski karakter, mogu primiti oprost; jer ih Sveti Duh može dovesti do toga da uvide svoju zabludu i pokaju se. Ma kakav bio grijeh, ako se duša pokaje i povjeruje, krivnja je oprana Kristovom krvlju; ali onaj koji odbaci djelovanje Svetoga Duha, postavlja se tamo gdje ga pokajanje i vjera ne mogu dosegnuti. Svojim Duhom Bog radi na srcu; kad ljudi namjerno odbace Duha i izjave da je On od Sotone, presijecaju poveznicu kojom Bog može održavati vezu s njima. Kad se Duh zauvijek odbaci, onda ne postoji ništa više što bi Bog mogao učiniti za čovjeka.“ — *Želja vjekova*, str. 321.

c. Kakav utjecaj naše riječi imaju na naš karakter? Matej 12:36.

„Usko povezana s Kristovom opomenom o grijehu protiv Svetoga Duha i jest opomena protiv praznih i zlih riječi. Riječi su znak onoga što je u srcu. 'Ta, usta govore onim čega je srce prepuno!'. Ali riječi su više nego izraz karaktera; one imaju snagu da utječu na karakter. Ljudi su pod utjecajem vlastitih riječi... Pošto su jednom izrazili neko mišljenje ili odluku, često su previše gordi da je povuku i pokušaju dokazati kako su u pravu, sve dok ne povjeruju da doista jesu. Opasno je izgovoriti riječ sumnje, opasno je staviti pod znak pitanja i kritizirati božansku svjetlost. Navika nepromišljenog i podcjenjivačkog kritiziranja djeluje na karakter tako što razvija nepoštovanje i nevjerstvo. Mnogi su popuštajući ovoj navici išli sve dotle, nesvjesni opasnosti, dok nisu postali spremni kritizirati i odbaciti djelo Svetoga Duha.“ — *Želja vjekova*, str. 323.

3. BOG VOLI NAŠA NESEBIČNA DJELA

a. Kako Pavao piše o načinu na koji Bog gleda na naše aktivnosti u korist naših bližnjih? Hebrejima 6:10.

„Naša duhovna snaga i blagoslovi bit će u skladu s djelima ljubavi i dobrim djelima koja vršimo. Apostol nas potiče: 'Nosite bremena jedan drugoga te ćete tako ispuniti zakon Kristov!' (Galaćanima 6:2). Vršenje Božjih zapovijedi podrazumijeva činjenje dobrih djela, samoodricanje, samopožrtvovnost i posvećenje za dobro drugih, pa premda nas naša dobra djela ne mogu spasiti, sigurno se ne možemo spasiti bez dobrih djela. Nakon što smo učinili sve što je u našoj moći, mi trebamo reći: Učinili smo samo ono što nam je bila dužnost i u najboljem slučaju mi smo sluge koje nisu ništa zaradili, nismo dostojni ni najmanje Božje naklonosti. Krist mora biti naša pravednost...

Svuda oko nas postoje oni čija je duša gladna i koji žude za ljubavlju koja se pokazuje u riječima i djelima. Prijateljsko suosjećanje i iskreni osjećaji nježne skrbi prema drugima donijet će našoj duši blagoslove koje dosad nikada nismo iskusili i dovest će nas u bliskiji odnos s našim Otkupiteljem, koji je na ovaj svijet došao činiti dobro i čiji život mi trebamo oponašati. Što radimo za Krista?“ — *That I May Know Him*, str. 334.

b. Iako nismo spašeni vlastitim djelima, koliko su ona važna na našem kršćanskom putu? Tit 2:13, 14; 3:8.

„Istinska vjera uvijek djeluje kroz ljubav. Kada gledate na Golgotu, to ne činite zato da biste smirili svoju dušu u neizvršavanju vaših dužnosti, niti da biste mogli biti uspavani, već kako biste stvorili vjeru u Isusa, vjeru koja će djelovati, čisteći dušu od prljavštine sebičnosti. Kada se vjerom uhvatimo za Krista, naš posao tek je otpočeo. Svaki čovjek ima pokvarene i grješne navike koje se moraju nadvladati žestokom borbom. Od svake se duše zahtijeva da se bori u borbi vjere. Ako je netko Kristov sljedbenik, on ne može biti osoba koja je prepredena, tvrdog srca i bez suosjećanja. On ne može biti grub u govoru. On ne može biti pun pompoznosti i samopoštovanja. On ne može biti tlačitelj, niti se koristiti oštrim riječima kako bi kritizirao i osuđivao...

Trebamo biti revni u dobrim djelima, i paziti da u njima ne posustanemo. Istiniti Svjedok kaže: 'Znam tvoja djela' (Otkrivenje 2:2). — *Odabrane poruke*, knj. 2, str. 20.

4. SIGURNOST KRŠĆANSKE NADE

a. Što možemo naučiti o sigurnosti Božjih obećanja? Hebrejima 6:13–15.

b. Što Bog objavljuje o svojim obećanjima? Hebrejima 6:16–18.

„Bog je voljan i spreman da još 'izobilnije' (Hebrejima 6:17) svojim slugama udijeli snagu koja im je potrebna u kušnjama i nevoljama. Planovi neprijatelja Božjeg djela mogu izgledati dobro zamišljeni i utemeljeni, ali Bog može oboriti i najjači takav plan. On to čini na svoj način i u vrijeme koje sam odabere, kad vidi da je vjera Njegovih slugu dovoljno okušana.“ — *Proroci i kraljevi, str. 164.*

c. Gdje se nalazi naše sidro duše? Hebrejima 6:19, 20.

„Naša vjera mora prodrijeti iza zavjese, sagledavajući i ono što je za oči smrtnika nevidljivo. To nitko drugi ne može učiniti umjesto vas, nego to morate vidjeti sami. Umjesto da žalimo i tugujemo zbog blagoslova koji su nam uskraćeni, imajmo na umu i cijenimo blagoslove koje smo primili.“ — *Biblijski komentari, sv. 7, str. 930.*

„Mi ne možemo sa sigurnošću prihvatiti mišljenje nijednog čovjeka, koliko god on bio učen, ako ono nije u skladu s riječima Velikog Učitelja. Grješni čovjek iznositi će svoje mišljenje da bismo ga mi prihvatili, ali Božja riječ je naš autoritet i mi nikada ne smijemo prihvatiti ljudsko učenje bez dokaza da se ono slaže s naukom Božje riječi. Trebamo znati da stojimo na temelju vječne istine Riječi živoga Boga.

Istinu, dragocjenu istinu iz Božje riječi, treba iznositi u javnosti i u obitelji. Mi imamo poruku koja treba pripremiti narod da se održi tijekom nevolja posljednjih dana. ... Istina će izdržati svaku kušnju koja joj se nametne. Nju ne mogu ukinuti Sotonine namjere. Što se više napada, to će biti sjajnija i jasnije će se isticati. Kad vidimo aktivne, ustrajne neprijateljeve pokušaje, zar nećemo učiniti odlučne napore i prenijeti poruku jasno i glasno? Zar mi ne stojimo u sili Božjega Duha primajući i dijeleći pouke Velikog Učitelja? ... 'Jahve, ti si Bog moj, uznosim te, tvoje ime slavim, jer si proveo čudesan naum, smišljen od davnine, istinit i vjeran.' (Izaija 25:1). Usidrimo se u riječima Gospodina Boga Izraelova.“ — *That I May Know Him, str. 210.*

5. SVEĆENSTVO KAO SIMBOL KRISTA

a. Koju je obitelj Bog izabrao za svećenstvo u zemaljskom svetištu i zašto? Izlazak 28:1, 2; 32:7, 8, 25, 26.

„Prema božanskoj zapovijedi pleme Levijevo je bilo odvojeno za službu u Svetištu. U prijašnjim vremenima svaki je čovjek bio svećenik u svom domu. U Abrahamovo vrijeme svećenstvo se smatralo pravom prvorodenog sina. A sada, umjesto svih prvorodenaca u Izraelu, Gospod je prihvatio pleme Levijevo da radi u Svetištu. On je ovom očitom čašću pokazao privrženost njihovoj vjernosti, zbog privrženosti njegovoj službi i izvršenju njegove kazne kad je Izrael otpao obožavajući zlatno tele. Međutim, svećenstvo je bilo ograničeno na Aronovu obitelj. Samo je Aronu i njegovom sinu bilo dopušteno služiti pred Gospodom, a ostatku plemena je bila povjerena briga za Šator i njegov namještaj, a oni su trebali pratiti svećenike u njihovoj službi ali nisu smjeli prinositi žrtve, paliti tamjan ili gledati svete stvari prije no što ih se pokrije.“ — *Patrijarsi i proroci, str. 350.*

b. Zašto je ovaj plan zamijenjen drugim svećenstvom koje je predstavljalo Krista? Hebrejima 7:11, 15–17, 21–23.

c. Usporedite zemaljsko svećenstvo s Kristovim i objasnite u kojoj mjeri je Kristovo svećenstvo djelotvorno za naše spasenje. Hebrejima 7:25–28.

„Krist je u stanju spasiti svakoga jer On uvijek živi kako bi posredovao u našu korist. Sve što čovjek uistinu može učiniti u smjeru vlastitog spasenja jest prihvatiti poziv: 'Tko hoće, neka zahvati vode života zabadava.' (Otkrivenje 22:17). Nema grijeha kojeg čovjek može počiniti, a da za njega nije plaćena odgovarajuća cijena na Golgoti.“ — *Odabrane poruke, knj. 1, str. 343.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Kako nam odgoj Isusa i Ivana Krstitelja može biti nadahnuće?
2. Objasnite pogubni proces grijehenja protiv Duha Svetoga.
3. Što nas motivira na istinska dobra djela?
4. Kakve dokaze sam ja vidio u svom životu o tome kako su Božja obećanja istinita?
5. U traženju spasenja, zašto je Kristovo svećenstvo važno za mene?

Dva saveza

UPAMTITE STIH: „U tome što spominje “novi savez”, zastarjelim je učinio onaj prvi. A ono što stari i zastarijeva, blizu je nestanku” Hebrejima 8:13.

„Kao što Biblija opisuje dva zakona, jedan vječni i nepromjenjiv, a drugi privremen i prolazan, tako postoje i dva saveza.“ — *Patrijarsi i proroci*, str. 370.

Predlažemo da pročitate: *Patrijarsi i proroci*, str. 363–373.

Nedjelja

11. veljače

1. BOŽJI VJEČNI ZAKON

a. Što je bio glavni predmet unutar Kovčega saveza i što je taj predmet predstavljao? Izlazak 25:16; 26:33, 34; 31:18; Psalam 85:10.

„Božji Zakon u Kovčegu saveza bio je veliko mjerilo pravednosti i suda. Zakon je izricao smrt nad prijestupnikom, ali se iznad zakona nalazilo prijestolje milosti nad kojim se otkrivala Božja prisutnost s kojeg se službom pomirenja darovao oprost grješniku koji se kaje.“ — *Patrijarsi i proroci*, str. 349.

„Adam i Eva su kod stvaranja poznavali Božji Zakon, oni su bili upoznati s njegovim zahtjevima, a njegove uredbe su bile upisane u njihovim srcima. Kad je čovjek pao u grijeh, Zakon se nije promijenio, već je ustanovljen sustav spasenja koji će ih vratiti poslušnosti. Obznanjeno je obećanje o Spasitelju i uspostavljeno prinošenje žrtava koje su upućivale na Kristovu smrt kao veliku žrtvu za grijeh.“ — *Patrijarsi i proroci*, str. 363.

b. Što je Krist rekao o nadležnosti Božjeg zakona? Matej 5:17–19.

„Dok su mnogi u srcu pomišljali da je došao ukinuti Zakon, Isus je iznosio svoj stav o božanskim propisima riječima koje se ne mogu pogrešno razumjeti. 'Nemojte misliti', kazao je, 'da sam došao ukinuti Zakon i Proroke!'“ — *Misli s Gore blagoslova*, str. 47, 48.

2. ISTINSKA SREĆA

a. Kako je poslušnost povezana sa srećom? Psalam 1:1, 2; Izreke 6:23; 13:13.

„Sam Stvoritelj ljudi, Zakonodavac, izjavljuje da nije došao ukinuti propise Zakona. Sve u prirodi, od čestice u sunčanoj zruci, do svjetova u visini, podložno je zakonu. O poslušnosti zakonima ovise red i sklad u prirodi. Tako postoje i velika načela pravednosti koja upravljaju životom svih razumnih bića. O prilagođavanju tim načelima ovisi dobrobit svemira. Božji Zakon je postojao i prije nego što je stvorena Zemlja. Anđeli se drže njegovih načela, a da bi i Zemlja bila u skladu s Nebom, ljudi moraju slušati božanske propise. Krist je u Edenu upoznao čovjeka s propisima Zakona 'dok su klicale zvijezde jutarnje i uzvikivali svi sinovi Božji'. (Job 38:7) Krist nije došao na Zemlju pokvariti Zakon, već svojom milosti vratiti ljude poslušnosti njegovim odredbama.“ — *Misli s Gore blagoslova, str. 481.*

b. Nakon što smo sagriješili, možemo li ispoštovati Božji moralni zakon, Deset zapovijedi našom vlastitom snagom i zašto? Rimljanima 8:3,4.

„Apostol Pavao jasno pokazuje odnos između vjere i Zakona u novom Savezu. On kaže: 'Dakle, opravdani vjerom u miru smo s Bogom po našem Gospodinu Isusu Kristu.' 'Ukidamo li tako vjerom Zakon? Daleko od toga! Naprotiv, tim Zakon utvrđujemo.' 'Doista, ono što je bilo nemoguće Zakonu, jer je zbog tijela bio nemoćan', on nije mogao opravdati čovjeka jer čovjek zbog svoje grješne naravi nije mogao držati Zakon, 'ostvario je Bog: poslao je, radi grijeha, svoga vlastitog Sina u obličju grešnog tijela i osudio grijeh u tijelu, da bi se u nama, koji ne živimo po tijelu, nego po Duhu, ispunio pravedni zahtjev Zakona.' (Rimljanima 5:1; 3:31; 8:3,4).“ — *Patrijarsi i proroci, str. 373.*

„Adamu je bilo moguće, prije pada, da poslušnošću Božjem zakonu oblikuje pravedan karakter. Ali, on to nije uspio učiniti, te je zbog njegovog grijeha i naša priroda postala grešna, i mi nismo u stanju sebe učiniti pravednima. Zato što smo grešni, nesveti, mi ne možemo biti savršeno poslušni svetom zakonu. Mi nemamo neke svoje pravednosti kojom bismo mogli zadovoljiti zahtjeve Božjeg zakona.“ — *Put Kristu, str. 62.*

„Mi smo posve nemoćni spasiti se iz Sotoninih šaka; ali Bog je osigurao rješenje. Sin Svevišnjega ima snagu voditi bitku za nas, i 'kroz Onoga koji nas je ljubio' možemo postati i 'više od pobjednika'.“ — *5. Svjedočanstvo, str. 740.*

3. SAVRŠENA POSLUŠNOST POD NOVIM SAVEZOM

a. Kako možemo pokazati savršenu poslušnost Božjem zakonu? Rimljanima 3:31; 1:16, 17.

„Uvjet za vječni život je sada upravo onakav kakav je oduvijek bio — upravo onakav kakav je bio u Raju prije pada naših praroditelja — savršena poslušnost Božjem zakonu, savršena pravednost. Kada bi se vječni život mogao dobiti pod bilo kojim drugim uvjetom osim ovog, bila bi dovedena u opasnost sreća cijelog svemira. Stvorila bi se mogućnost da grijeh, s cijelom svojom svitom nesreće i bijede, postane besmrtnan...

Međutim, Krist nam je omogućio rješenje problema. On je živio na Zemlji suočen s istim nevoljama i iskušenjima s kojima se i mi suočavamo. Živio je bezgrešnim životom. Umro je za nas, i sada se nudi da uzme naše grijeh, a nama da svoju pravednost. Ako se budete njemu predali i prihvatili ga kao svoga Spasitelja, bit ćete tada, bez obzira na svu grešnost svog predašnjeg života, njega radi proglašeni pravednima. Kristov će karakter stati na mjesto vašeg karaktera, i vi ćete biti prihvaćeni pred Bogom kao da nikada niste ni grijeshili.

I više od toga, Krist mijenja srce. On vjerom nastava u vašem srcu. Vjerom i stalnim pokoravanjem svoje volje Kristu vi trebate održavati ovu vezu s njime; i dokle god to budete činili, On će djelovati u vama da želite i činite ono što mu je ugodno. I tako možete reći: 'A što sad živim u tijelu, živim vjerom Sina Božjega, kojemu omiljeh, i predade sebe za mene.' (Galaćanima 2:20). Tako je Isus i rekao svojim učenicima: 'Jer vi nećete govoriti, nego Duh Oca vašega govorit će iz vas!' (Matej 10:20). I tada, kada Krist radi u vama, vi ćete pokazati isti duh i činiti ista djela — djela pravednosti, poslušnosti.“ — *Put Kristu, str. 62, 63.*

b. Što predstavlja Božje jamstvo pod novim savezom? Hebrejima 8:10; Jeremija 31:33, 34.

„Djelo koje kršćanstvo treba postići u svijetu nije obezvrijediti Božji zakon, niti u najmanjoj mjeri umanjiti njegovo sveto dostojanstvo, već je zapisati taj zakon u umu i srcu. Kada je Božji zakon tako usađen u dušu vjernika, on se Isusovim zaslugama približava vječnom životu.“ — *Sinovi i kćeri Božje, str. 50.*

„‘Novi savez’ je uspostavljen na ‘boljim obećanjima’ — obećanju o oproštenju grijeha i obećanju Božje milosti o obnovi srca i dovođenja u sklad s načelima Božjeg zakona.“ — *Patrijarsi i proroci, str. 372.*

4. BOŽJI ZAKON U SRCU

a. Kada je Božji zakon zapisan u srcu vjernika? Rimljanima 5:1–5.

„Isti Zakon koji je bio napisan na kamenim pločama Sveti Duh zapisuje na pločama srca. Umjesto da pokušavamo postići svoju vlastitu pravednost, mi prihvaćamo Kristovu pravednost. Njegova krv čisti naše grijehе. Njegova se poslušnost pripisuje nama. Tada će srce obnovljeno Svetim Duhom donijeti plodove Duha. Mi ćemo Kristovom milošću živjeti životom poslušnosti Božjem Zakonu koji je napisan na našim srcima. Budući da imamo Kristov Duh, mi ćemo hoditi kao što je On hodio. On je preko proroka o sebi rekao: 'Omilje mi, Bože moj, vršiti volju tvoju, Zakon tvoj u mojem je srcu.' (Psalmi 40:8). Dok je živio među ljudima, On je rekao: 'On me ne ostavlja sama, jer ja uvijek činim što je njemu ugodno.' (Ivan 8:29).“ — *Patrijarsi i proroci*, str. 372.

b. Koja divna obećanja su nam dana pod novim savezom? Hebrejima 8:11, 12.

„Izvor u srcu mora biti očišćen, da bi i potok postao čist. Onaj koji pokušava dosegnuti Nebo svojim vlastitim djelima, držanjem Zakona, pokušava nemoguće. Nema sigurnosti za onoga koji posjeduje samo legalističku religiju, obličje pobožnosti. Kršćanski život nije preinačavanje ili poboljšavanje staroga, već transformacija prirode. To znači umiranje svome 'ja' i grijehu te potpuno novi život. Ova se promjena može provesti samo učinkovitim djelovanjem Svetoga Duha.“ — *Želja vjekova*, str. 172.

„Blagoslovi novog Saveza temelje se isključivo na milosti u opraštanju nepravde i grijehа. Gospodin ističe da će učiniti tako i na taj način svima onima koji Mu se obrate odbacujući zlo i birajući dobro... [Hebrejima 8:12] Svi koji poniznog srca priznaju svoje grijehе pronaći će milost, milosrđe i sigurnost.

Je li Bog, pokazavši milosti prema grešniku, prestao biti pravedan? Je li On prekršio svoj sveti Zakon i zato sada prelazi preko njegovog kršenja? Bog je pravedan. On se ne mijenja. Uvjeti spasenja uvijek su isti. Život, vječni život, namijenjen je onima koji poštuju Božji zakon. Savršena poslušnost otkrivena u mislima, riječima i djelima važna je danas kao i kada je zakonoznanac pitao Krista: 'Učitelju, što moram učiniti da baštiniм život vječni?' Isus mu je rekao: 'Što stoji ... u Zakonu? Što tamo čitaš? ... To vrši pa ćeš živjeti!' (Luka 10:25-28).“ — *That I May Know Him*, str. 299.

5. NAROD KOJI DRŽI BOŽJE ZAPOVIJEDI

a. Što je zapisano o Božjem narodu tijekom vijesti trećeg anđela? Otkrivenje 12:17; 14:12.

„U novom Savezu uvjeti za dobivanje vječnog života isti su kao i u starom – savršena poslušnost. (...) U novom i boljem Savezu Krist je ispunio Zakon za prijestupnike Zakona ako Ga prime vjerom kao osobnog Spasitelja... Milost i oprost nagrada su za sve koji dodu Kristu vjerujući u Njegove zasluge da će im On uzeti grijeh. U boljem Savezu očišćeni smo od grijeha Kristovom krvlju... Grešnik je bespomoćan kad je u pitanju otkupljenje za samo jedan grijeh. Kristova sila je besplatan dar, obećanje koje cijene samo oni koji žale zbog svojih grijeha, koji ih odbacuju i predaju svoju bespomoćnu dušu Kristu, Spasitelju koji oprašta grijeh. On će u njihovo srce staviti svoj savršeni Zakon koji je 'svet i pravedan i dobar' (Rimljanima 7:12).“ — *That I May Know Him*, str. 299.

b. Na temelju obećanja novog saveza, tko je uistinu dio Božjeg naroda u ovim posljednjim danima? Hebrejima 8:10; Izaija 51:7, 8.

„Velika prepreka prihvaćanju i širenju istine jest to što ono uključuje neugodnosti i izrugivanje. To je jedini argument protiv istine kojega njezini branitelji nikada nisu mogli pobiti. No on ne zastrašuje prave Kristove sljedbenike. Oni ne čekaju da istina postane popularna. Uvjereni u svoju dužnost, svjesno prihvaćaju križ...

Mi trebamo izabrati ono što je ispravno zato što je ispravno, a posljedice prepustiti Bogu. Ljudi načela, vjere i hrabrosti zadužili su svijet svojim velikim reformama. Takvi ljudi trebaju biti nositelji reforme i u naše vrijeme.“ — *Velika borba*, str. 460.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Zašto je Deset zapovijedi postavljeno u Svetinju nad svetinjama, najsvetiji dio Svetišta?
2. Koja navika će uvelike povećati moju sreću u životu?
3. Što je jedini način na koji mogu njegovati i razvijati tu naviku?
4. Opišite najveće čudo Božje stvaralačke moći koje on čini za naše dobro.
5. Kako će iskustvo novog saveza razlikovati posljednji ostatak Božjeg naroda?

Stari savez

UPAMTITE STIH: „Jer da je onaj prvi savez bio besprijekoran, ne bi se tražilo mjesta za drugi.” Hebrejima 8:7.

„Uvjeti starog Saveza su bili: poslušaj i živi: 'Tko ih vrši, u njima će naći život.' (Ezekiel 20:11; Levitski zakonik 18:5). Ali, 'proklet bio koji ne bude držao riječi ovoga Zakona i vršio ih.' (Ponovljeni zakon 27:26).“ — Patrijarsi i proroci, str. 372.

Predlažemo da pročitate: Božja zadivljujuća milost, str. 135;

Želja vjekova, str. 675–677.

Nedjelja

18. veljače

1. VELIČANSTVENI SAVEZ

a. Kada i gdje je uspostavljen stari savez? Izlazak 19:1, 2.

„Ubrzo nakon što su se utaborili kod Sinaja Mojsije je bio pozvan na planinu da se susretne s Bogom. On se sam penjao strmim, krševitim putem i približio se oblaku koji je označavao mjesto Jahvine prisutnosti. Izrael je sada trebao stupiti u blizak, poseban odnos sa Svevišnjim, da se sjedine kao crkva i narod pod Božjom upravom.“ — Patrijarsi i proroci, str. 303.

b. Što je postavljeno kao uvjet saveza na Sinaju i zašto je ovaj princip važan? Izlazak 19:3–6. Kako je narod odgovorio? Izlazak 19:8.

„Poslušnost je bila jedini uvjet pod kojim je drevni Izrael mogao primiti ispunjenje obećanja koja su ga učinila narodom s posebnom Božjom naklonošću; poslušnost tom zakonu donijet će jednako velike blagoslove pojedincima i narodima kao što bi to bila učinila za Hebreje.“ — *Odabrane poruke, knj. 1, str. 218.*

„Mojsije se vratio u tabor, i nakon što je sazvaio izraelske starješine, ponovio im je božansku poruku. Njihov je odgovor glasio: 'Vršit ćemo sve što je Jahve naredio.' Tako su oni uspostavili svečan Savez s Bogom i obvezali se da će ga prihvatiti kao svog vladara, čime su oni u posebnom smislu postali podložni njegovu autoritetu.“ — *Patrijarsi i proroci, str. 303.*

2. REVNOST BEZ ZNANJA

a. U što su Izraelci polagali svoje povjerenje kada su dali obećanje da će poštovati Božji zakon? Rimljanima 10:1–3.

„Narod nije shvatio grješnost svojih srca, da je bez Krista nemoguće držati Božji Zakon te su oni spremno sklopili Savez s Bogom. Uvjereni da sami mogu postići pravednost, oni su izjavili: 'Sve što je Jahve rekao, izvršit ćemo i poslušat ćemo.' (Izlazak 24:7).“ — *Patrijarsi i proroci*, str. 371, 372.

b. Kako je židovski narod ponovio istu grešku u Kristovo vrijeme? Matej 5:20; Rimljanima 9:31, 32.

„Iako je Zakon svet, Hebreji nisu mogli steći pravednost vlastitim naporima da ga drže. Ako žele ući u nebesko Kraljevstvo, Kristovi učenici moraju steći drukčiju pravednost od farizejske pravednosti. U svojem Sinu Bog im je pružio savršenu pravednost Zakona. Da su svoja srca potpuno otvorili kako bi primili Krista, sam život od Boga i Njegova ljubav obitavali bi u njima preobražavajući ih u Njegovo obličje. Tako bi, zahvaljujući dragovoljnom Božjem daru, mogli dobiti pravednost koju Zakon zahtijeva. Ali farizeji su odbacili Krista. 'Ne poznajući Božje pravednosti i nastojeći ustanoviti svoju vlastitu', nisu se podvrgli Božjoj pravednosti". (Rimljanima 10:3).“ — *Misli s Gore blagoslova*, str. 54, 55.

c. Što je zapisano o našoj vlastitoj pravednosti? Izaija 64:6.

„[Izaija 64:6]. Sve što mi sami po sebi možemo učiniti, okaljano je grijehom. Ali se Sin čovječji 'pojaviо da odstrani naše grijehe; i u Njemu nema grijeha'.“ — *Kristove priče*, str. 311.

„Ako Sveti Duh ne djeluje na ljudsko srce, na svakom ćemo se koraku spoticati i padati. Čovjekovi samostalni naponi nisu ništa više od ispraznosti, ali suradnja s Kristom predstavlja pobjedu.“ — *Odabrane poruke*, knj. 1, str. 381.

„Kad Kristova svjetlost obasja naše duše, vidjet ćemo da smo nečisti, shvatit ćemo da su sebične naše pobude, da je neprijateljstvo prema Bogu ukaljalo svako naše djelo. Tada ćemo shvatiti da je naša pravednost kao prljava haljina, i da nas jedino Kristova krv može očistiti od prljavštine grijeha, i obnoviti naše srce po njegovu obličju.“ — *Put Kristu*, str. 28, 29.

3. SVRHA STAROG SAVEZA

a. Budući da je savez milosti bio dovoljan za spasenje, zašto je sklopljen drugi savez na Sinaju? Galaćanima 3:19; Psalm 119:18; Otkrivenje 3:17, 18

„Ako je Savez sklopljen s Abrahamom sadržavao obećanje o otkupljenju, zašto je na Sinaju sklopljen drugi Savez? Narod je u ropstvu u velikoj mjeri zaboravio Boga i načela Saveza sklopljenog s Abrahamom. Bog mu je izbavljenjem iz Egipta pokušao otkriti svoju silu i milost kako bi ga naveo da ga ljubi i vjeruje mu. On ga je preveo preko Crvenog mora, gdje je, zbog Egipćana koji su ga progonili, bijeg izgledao nemoguć, kako bi razumio svoju bespomoćnost i potrebu za božanskom pomoći, a onda mu je donio izbavljenje. Tako su Izraelci bili ispunjeni ljubavlju i zahvalnošću prema Bogu i povjerenjem da će im njegova sila pomagati. On ih je vezao za sebe kao njihov Izbavitelj iz tjelesnog ropstva.

Ali u njihove umove je trebalo usaditi jednu još veću istinu. Živeći usred idolopoklonstva i pokvarenosti oni nisu imali istinsku predodžbu o Božjoj svetosti, o veličini grijeha u vlastitim srcima, njihovoj potpunoj nesposobnosti da sami drže Božji Zakon i potrebi za Spasiteljem. Oni su sve ovo tek trebali naučiti.“ — *Patrijarsi i proroci, str. 371.*

b. Što se dogodilo samo nekoliko tjedana nakon što su Izraelci obećali da će držati Božji zakon? Izlazak 32:1–6. Tko je počinio prijestup pod savezom sklopljenim na Sinaju? Hebrejima 8:8.

„U krajnjem obeshrabrenju i gnjevu zbog njihovog velikog grijeha, [Mojsije] je bacio kamene ploče prema božanskom uputstvu da ih razbije upravo pred očima ljudi i na taj način označi da su prekršili savez tako nedavno sklopljen s Bogom.“ — *Biblijski komentari, sv. 1, str. 1109.*

„[Izraelci] su bili svjedoci objavljivanja Zakona u zapanjujućem veličanstvu, takvom da su drhtali od straha u podnožju gore, a ipak samo nekoliko tjedana kasnije oni su raskinuli Savez s Bogom i klanjali se lijevanim kipovima. Nisu se mogli nadati primanju Božje naklonosti kroz Savez koji su prekršili, i sada uviđajući svoju grješnost i potrebu za oprostom, oni su osjetili potrebu za Spasiteljem koji se otkrio u Abrahamovom Savezu i kojeg je žrtveni sustav nagovještavao. Oni su se sada vjerom i ljubavlju bili vezali s Bogom kao svojim Izbaviteljem iz ropstva grijeha. Sada su bili spremni cijiniti blagoslove novog Saveza.“ — *Patrijarsi i proroci, str. 372.*

4. PETROVO ISKUSTVO "STAROG SAVEZA"

a. Prije odlaska u Getsemaniju, što je Petar obećao Isusu? Luka 22:33.

b. Kakav je bio Kristov odgovor Petru? Luka 22:34.

„U početku svog sljedbeništva Petar se smatrao jakim. I on je, poput farizeja, mislio za sebe da nije 'kao ostali ljudi'. Kad je Krist one večeri prije nego što je bio izdan unaprijed upozorio svoje učenike: 'Svi ćete se pokolebati,' Petar je samopouzdanio izjavio: 'Ako se doista i svi pokolebaju... ja ipak neću.' (Marko 14:27, 29). Petar nije bio svjestan opasnosti u kojoj se nalazio. Zavelo ga je njegovo samopouzdanje. Mislio je kako je u stanju oduprijeti se iskušenju.“ — *Kristove priče, str. 152-8.*

c. Ubrzo nakon toga, kako se Petar ponašao kada su ga pitali o njegovom odnosu s Isusom? Matej 26:69–74.

d. Kako je Isus reagirao kad ga se Petar odrekao? Luka 22:61, 62.

„Kad ga je kukurijekanje pijetla podsjetilo na Kristove riječi, iznenađen i zaprepašten onim što je maločas učinio okrenuo se i pogledao svog Učitelja. U tom trenutku Krist je pogledao Petra; u tom žalosnom pogledu, u kome se odražavalo sažaljenje i ljubav prema njemu, Petar je shvatio što je učinio. Izišao je i gorko zaplakao. Taj Kristov pogled slomio je njegovo srce. Bila je to prekretnica u Petrovu životu; gorko se pokajao za svoj grijeh. U svojoj skrušenosti i kajanju bio je nalik cariniku, te je stoga i dobio milost kao i carinik. Kristov mu je pogled osigurao oprost.“ — *Kristove priče, str. 152–154.*

„Spavajući u trenutku kad mu je Isus naložio da straži i moli se, Petar je pripremio put za svoj veliki grijeh. Svi učenici pretrpjeli su veliki gubitak zato što su spavali u tom kritičnom času. Krist je znao teške kušnje kroz koje su trebali proći. Znao je koliko će Sotona raditi kako bi umrtvio njihove osjećaje da bi ostali nespremni za kušnju. Zato ih je opomenuo. Da su ti trenuci u vrtu provedeni u straženju i molitvi, Petar se ne bi prepustio uzdanju u svoju slabu snagu. Ne bi se odrekao svoga Gospodina. Da su učenici stražili s Kristom u Njegovoj samrtnoj borbi, bili bi pripremljeni da budu očevici Njegova stradanja na križu. Razumjeli bi donekle narav Njegove neusporedive patnje. Mogli bi se sjetiti Njegovih riječi koje su pretkazivale Njegove patnje, Njegovu smrt i Njegovo uskrsnuće.“ — *Želja vjekova, str. 713.*

5. BEZ KRISTA NE MOŽEMO UČINITI NIŠTA

a. Koliko je beskorisna naša borba protiv grijeha vlastitom snagom? Rimljanima 7:14, 15, 18–25; Hebrejima 8:7.

„Duh ropstva rađa se nastojanjem da živimo u skladu s legalističkom religijom, kroz nastojanje da ispunimo zahtjeve zakona vlastitim snagama. Za nas ima nade samo ako dođemo pod savez sklopljen s Abrahamom, koji je savez milosti vjerom u Krista Isusa. Evanđelje naviješteno Abrahamu, po kojemu je on imao nadu, bilo je isto evanđelje koje se naviješta nama danas, po kojemu mi imamo nadu. Abraham je gledao na Isusa, koji je također Začetnik i Dovršitelj naše vjere.“ — *Biblijski komentari*, sv. 6, str. 1077.

b. Što je Krist rekao o našim naporima bez Njega? Ivan 15:5.

„Život trsa postaje život loze. Tako i duša mrtva u prijestupima i grijesima dobiva život preko veze s Kristom. Ta veza uspostavlja se vjerom u Njega kao osobnog Spasitelja. Grješnik sjedinjuje svoju slabost s Kristovom snagom, svoju prazninu s Kristovom puninom, svoju nepostojanost s Kristovom postojanom moći. Tada on ima Kristov um. Kristova ljudska priroda je ucijepljena u božansku prirodu. Tako silom Svetoga Duha čovjek postaje sudionikom u božanskoj naravi. On je prihvaćen u Ljubljenom.

Jednom uspostavljena zajednica s Kristom mora se održavati. Krist kaže: 'Ostanite u meni i ja ću ostati u vama! Kao što mladica ne može sama od sebe, ako ne ostane na trsu, roditi roda, tako ni vi, ako ne ostanete u meni.' (Ivan 15:5). To nije nikakav slučajni dodir, nikakva povremena veza. Loza postaje dio živog trsa. Prenosjenje života, snage i rodnosti s trsa na loze neometano je i stalno. Loza ne može živjeti odvojena od trsa. Tako i vi, kaže Isus, ne možete živjeti bez mene. Život koji ste primili od mene može se sačuvati samo stalnom zajednicom. Bez mene ne možete savladati nijedan grijeh niti se oduprijeti ijednoj kušnji.“ — *Želja vjekova*, str. 676.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Razmotrite pozitivne i negativne aspekte izraelskog obećanja na Sinaju.
2. Kakve bismo pouke trebali naučiti od slabosti izraelskog naroda?
3. Kako Bog može iskoristiti naše pogreške i neuspjehe?
4. Čega se uvijek trebamo sjećati o Kristovom stavu kada je Petar pao u kušnji?
5. Zašto Isus sebe uspoređuje s trsom?

Dar prve subote za molitveni dom i školu u mjestu Hîncești, Moldavija

Hîncești je administrativna jedinica u istoimenom okrugu koji se nalazi u sjeverozapadnom dijelu Republike Moldavije. Okrug ima 122.000 stanovnika i ispresijecan je prometnim cestama koje vode u Rumunjsku i Ukrajinu. Gospodarstvo ovog područja temelji se na poljoprivredi (uključujući vinograde i voćnjake), kao i na drugim proizvodima poput obuće, odjeće, namještaja i betonskih građevnih blokova.

Pravoslavlje je prevladavajuća vjera na ovom području (gotovo 96%), dok ostale protestantske denominacije čine preostalih 4%. Poruku Reformacije u ovaj grad donijela je obitelj koja se ovdje doselila 1959. godine. Druge dvije obitelji pristupile su crkvi 1973. odnosno 1983. godine. Tako se, milošću Božjom, broj vjernika crkve povećao, a kao rezultat toga, ovdje je 1990. godine organizirana mjesna crkva.

U početku su se članovi sastajali u domovima lokalnih obitelji te održavali bogoslužja. Zatim je 2000. godine kupljena privatna kuća koja je 20 godina služila kao molitveni dom. Danas većinu članova čine mlade obitelji i djeca. Na periferiji grada osigurana je veća parcela zemlje za izgradnju molitvenog doma koji će služiti u širenju evanđelja zajedno sa školskom učionicom za našu djecu koja će se ovdje obrazovati u pripremi za posljednje trenutke zemaljske povijesti. „Ne samo da treba podići skromni dom za bogoslužje, već treba poduzeti sve potrebne pripreme za trajno osnivanje crkvene škole.“ — 6. *Svjedočanstvo*, str. 108.

„Gospodin ima osobe koje će se uključiti u rad osnivanja crkvenih škola čim se nešto učini da se za njih pripremi put... Krajnje je vrijeme da svetkovatelji subote odvoje svoju djecu od svjetovnih društava i stave ih pod najbolje učitelje, koji će Bibliju učiniti temeljem svakog proučavanja.“ — 6. *Svjedočanstvo*, str. 109.

Neka Gospodin dotakne srca i blagoslovi našu dragu braću širom svijeta da velikodušno pridonose ovom projektu, kako bi se svjetlo ovdje moglo širiti i zajedno ubrzali dolazak našeg Spasitelja, Isusa Krista. Unaprijed zahvaljujemo!

Vaša braća i sestre iz Hînceștija

Zemaljsko i Nebesko Svetište

UPAMTITE STIH: „I gotovo sve se po Zakonu krvlju čisti, i bez prolijevanja krvi nema oprostjenja” Hebrejima 9:22.

„Krist je dao svoj život da bi nam osigurao to neprocjenjivo blago, ali ako se ne preobrazimo, vjerom u Njegovu krv, nema oprostjenja grijeha ni vječnog blaga ni za jednu dušu koja propada u grijehu.” — Kristove priče, str. 112, 113.

Predlažemo da pročitate: *Velika borba*, str. 409–422.

Nedjelja

25. veljače

1. SVRHA SVETIŠTA

a. Što je bila Božja namjera s izgradnjom Svetišta? Izlazak 25:8.

„Pri gradnji Svetišta kao mjesta Božjeg prebivanja, Mojsiju je bilo naređeno da sve predmete načini po nebeskom uzoru. Bog ga je pozvao na goru, pokazao mu predmete na Nebu i po uzoru na njih bilo je načinjeno Svetište i sve što je njemu pripadalo

Tako je Bog izraelskom narodu, u čijoj je sredini želio prebivati, otkrio svoj slavni ideal karaktera. Uzor im je pokazan na gori Sinaju kad im je bio objavljen Zakon...

Ali oni su bili nemoćni da sami dosegnu taj ideal. Otkrivenje na Sinaju samo ih je moglo uvjeriti u njihovu bijedu i bespomoćnost. Svetište im je svojom službom žrtava trebalo dati drugu pouku — pouku o oprost grijeha i o sili poslušnosti u životu, koja se dobiva od Spasitelja.” — *The Faith I Live By*, str. 192.

b. Tko je ispunio pravu svrhu Svetišta? Ivan 1:14; 1. Korinćanima 3:16, 17.

„U Kristu se trebala ostvariti namjera koju je simboliziralo Svetište — to slavno zdanje.” — *The Faith I Live By*, str. 192

2. ZEMALJSKO SVETIŠTE

a. Opiši prvo odjeljenje zemaljskog svetišta i glavne predmete koji su se nalazili u njemu. Hebrejima 9:1, 2.

„U prvom odjeljenju, ili Svetinji, nalazili su se stol s prinesenim kruhovima, svijećnjak i kadioni žrtvenik. Stol s prinesenim kruhovima bio je postavljen na sjeveru, obrubljen rezbarenim vijencem i obložen čistim zlatom. Svećenici su na stol svake subote stavljali dvanaest kruhova, u dvije gomile i škropili ga tamjanom. Kruhave su nakon uklanjanja mogli jesti samo svećenici jer su se smatrali svetim. Na jugu se nalazio sedmokraki svijećnjak sa sedam svjetiljaka. Njegovi su krakovi bili načinjeni od posebno izrezbarenih čaša u obliku bademova cvijeta, a bio je načinjen od jednog talanta čistog zlata. Budući da na Šatoru nije bilo prozora, svjetiljke se nikada nisu sve gasile, već su svijetlile danju i noću. Pred samim zastorom koji je dijelio Svetinju od Svetinje nad svetinjama i Božje neposredne prisutnosti stajao je kadioni žrtvenik. Svećenici su svakog jutra i večeri na ovom žrtveniku palili tamjan, njegovi rogovi su pomazivani krvlju žrtve za grijeh, a na Dan pomirenja škropljeni krvlju. Sam Bog je zapalio vatru na ovom žrtveniku i ona je pozorno održavana. Sveti se miris širio danju i noću cijelim Svetištem i dalje od Šatora.“ — *Patrijarsi i proroci, str. 348.*

b. Opišite Svetinju nad svetinjama i službu u njoj. Hebrejima 9:3–7.

„Iza unutarnje zavjese nalazila se Svetinja nad svetinjama, u čijem je središtu bila simbolična služba pomirenja i posredovanja, koja je stvarala vezu između Neba i Zemlje. U ovom se dijelu nalazio Kovčeg, od bagremova drveta, izvana i iznutra obložen zlatom, a izvana okovan zlatnim pojasom. On je načinjen kao spremište za kamene ploče na kojima je sam Bog napisao Deset zapovijedi. Stoga se zvao Kovčeg svjedočanstva ili Saveza jer su Deset zapovijedi bile temelj Saveza između Boga i Izraela.“ — *Patrijarsi i proroci, str. 348.*

„Jednom godišnje, na veliki Dan pomirenja, svećenik je ulazio u Svetinju nad svetinjama da očisti Svetište. Tim se činom završavao godišnji ciklus službe.“ — *Patrijarsi i proroci, str. 355.*

3. VJEČNO OTKUPLJENJE

a. Što je siguran rezultat Kristovog zastupanja čovjeka? Hebrejima 9:11, 12.

„Naš Veliki svećenik prinio je samog sebe kao žrtvu kada je bezgranično patio. Tada je napravljen savršeni otkup za ljude. Isus je naš Zagovornik, naš Veliki svećenik, naš Posrednik. Naš položaj danas stoga je sličan položaju Izraelaca koji stoje u predvorju čekajući i čeznući za blaženom nadom, veličanstvenim pojavljivanjem našega Gospodina i Spasitelja Isusa Krista.

Kada je veliki svećenik ušao u Svetinju, koja prikazuje mjesto na kojem naš Veliki svećenik sada posreduje, i prinio žrtvu na žrtveniku, vani se nijedna žrtva za oprost više nije prinosila. Dok je svećenik posredovao unutra, svako srce je trebalo biti skrušeno u kajanju pred Bogom moleći za oprost svojih grijeha. Lik je susreo protulik u smrti Krista, Jaganjca zaklanog za grijeha svijeta. Naš Veliki svećenik prinio je jedinu žrtvu koja ima vrijednost.

Dok posreduje kao naš Zagovornik, Kristu nije potrebna pomoć nijednog čovjeka ni njegovo posredovanje. Krist je jedini nositelj grijeha, jedina žrtva za grijeh. Molitvu i priznanje treba uputiti samo Njemu, koji je jednom zauvijek ušao u Svetinju.“ — *That I May Know Him*, str. 73.

b. Kako naš život može imati koristi od Kristove krvi? Hebrejima 9:13, 14.

„Dok priznajemo svoje grijeha i pozivamo se na učinkovitost Kristove pomirbene krvi, naše molitve se trebaju uzdizati k nebu, namirisane zaslugama karaktera našeg Spasitelja. Bez obzira na našu nedostojnost, uvijek moramo imati na umu da postoji Onaj koji može ukloniti grijeh i spasiti grešnika. Svaki grijeh koji je sa skrušenim srcem priznat pred Bogom, On će ukloniti. Ova vjera predstavlja život crkve.“ — *Svjedočanstvo za propovjednike*, str. 93.

„Recite Gospodu: bezakonja moja su razdvojila mene i Boga moga. Gospode, oprosti mi moje prijestupe. Izbriši moje grijeha iz knjige Tvoga spomena. Hvalite Njegovo sveto ime, u Njemu je oproštenje, i vi se možete obratiti, i biti preobraženi.“ — *Svjedočanstvo za propovjednike*, str. 98.

„Kristova krv je djelotvorna, ali je treba neprekidno primjenjivati...

Ako su oni koji su bili nečisti u stara vremena trebali biti očišćeni škropljenjem krvi, kako je važno da se Kristova krv svakodnevno primjenjuje u srcima onih koji žive s opasnostima posljednjih dana i izloženi su Sotoninim kušnjama.“ — *The Faith I Live By*, str. 200.

4. POTVRĐIVANJE NOVOG SAVEZA

a. Kada je savez milosti postao potvrđen? Hebrejima 9:22–24.

„Savez milosti je prvo sklopljen s čovjekom u Edenu kada je nakon pada u grijeh primio božansko obećanje da će ženino sjeme satirati zmijinu glavu. Ovaj Savez je svim ljudima nudio oprost i pomoć milosti Božje da u budućnosti budu poslušni vjerom u Krista. On im je također obećavao vječni život uz uvjet vjernosti Božjem Zakonu. Tako su patrijarsi primili nadu u spasenje.

Isti Savez je obnovljen s Abrahamom u obećanju: 'Svi će se narodi zemlje blagoslivljati tvojim potomstvom.' (Postanak 22:18) Ovo obećanje je upućivalo na Krista. Tako ga je razumio Abraham (vidi Galaćanima 3:8,16), i vjerovao da će Krist oprostiti grijehe. Ovo je bila vjera koja mu je uračunata kao pravednost. Ovaj zavjet s Abrahamom je podupirao autoritet Božjeg Zakona. Gospod se ukazao Abrahamu i rekao: 'Ja sam El Šadaj — Bog Svesilni, mojim hodi putem i neporočan budi.' (Postanak 17:1). Božje svjedočanstvo o njegovom vjernom sluzi bilo je: 'Abraham je slušao moj glas i pokoravao se mojim zapovijedima, mojim zakonima i odredbama!' (Postanak 25:6.) I Bog mu je rekao: 'Savez svoj sklapam između sebe i tebe — Savez svoj za vjekove: ja ću biti Bogom tvojim i tvoga potomstva poslije tebe.' (Postanak 17:7).

Premda je ovaj Savez sklopljen s Adamom i obnovljen s Abrahamom, on nije mogao biti potvrđenim sve do Kristove smrti. On je postojao na temelju Božjeg obećanja od prvog nagovještaja otkupljenja, a prihvaćan je vjerom. Ipak, kad ga je Krist potvrdio, nazvan je novim Savezom. Božji Zakon je bio temelj Saveza koji je jednostavno bio dogovor za vraćanje ljudi u sklad s božanskom voljom, stavljajući ih u položaj u kojem mogu slušati Božji Zakon.“ — *Patrijarsi i proroci*, str. 370, 371.

b. Kako je apostol Pavao objasnio da se hebrejski sustav žrtvovanja ispunio u Kristu? Hebrejima 9:24–26.

„Slušajmo [Pavla] dok objašnjava djelo Otkupitelja kao velikog svećenika ljudskog roda — Onoga koji je žrtvovanjem vlastitog života izvršio pomirenje za grijeh jednom zauvijek da bi zatim preuzeo službu u nebeskom Svetišću. Pavlovi su slušatelji trebali razumjeti da je Mesija, za čijim su dolaskom čeznuli, već došao; da je Njegova smrt bila ostvarenje svih žrtava i da je Njegova služba u nebeskom Svetišću veliki cilj koji je svoju sjenu bacao u prošlost i objašnjavao službu židovskog svećenstva.“ — *Djela apostola*, str. 246.

5. KRISTOV DRUGI DOLAZAK

a. Što je obećano onima koji prihvate savez milosti? Hebrejima 9:27, 28; Psalam 50:1–5; Izaija 25:9.

„Gospod želi da cijenimo veliki plan otkupljenja, da shvatimo koliko je to velika prednost biti Božje dijete te da Mu budemo poslušni i slavimo Ga zahvalna srca. Želi da Mu, kao obnovljena bića, radosno služimo svakog dana, da Ga hvalimo svim srcem što su naša imena zapisana u Janjetovoj knjizi i što sve svoje brige možemo staviti na Njega jer se On brine za nas. Poziva nas da se veselimo što smo Gospodnja baština, što kao Njegovi sveti ljudi možemo nositi bijelu odjeću Kristove pravednosti, što imamo blaženu nadu u skori dolazak našeg Spasitelja.“ — *Kristove priče, str. 299.*

„Mi smo putnici i stranci koji čekaju, nadaju se i mole za tu blaženu nadu, slavni dolazak našega Gospoda i Spasitelja Isusa Krista. Ako u to vjerujemo i unesemo to u svoj praktični život, o kakvo će snažno djelovanje potaknuti ova vjera i nada; kakvu žarku ljubav jednih prema drugima; kakvo pažljivo i sveto življenje na slavu Božju; a u našem poštovanju nagrade, kakve bi se jasne linije razgraničenja pokazale između nas i svijeta.

Istina da Krist dolazi treba prebivati u svakom umom.“ — *Evangelizam, str. 220*

b. Koja molba treba biti uključena u naše molitve? Otkrivenje 22:20.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Kakve blagoslove je Bog pripremio za one koji proučavaju Svetište?
2. Objasnite značenje svakog zasebnog predmeta u Svetišću.
3. Što trebamo razumjeti o Kristovoj žrtvi za nas?
4. Zašto je novi savez nazvan novim, iako je već postojao u vrijeme Abrahama?
5. Što je vrhunac svih naših nadanja i kako to treba utjecati na naš svakodnevni život?

Savršenstvo Kristove žrtve

UPAMTITE STIH: „A On, prinijevši samo jednu žrtvu za grijeha zauvijek, sjede zdesna Bogu iščekujući otada dok se njegove neprijatelje položi za podnožje njegovim nogama. Jer jednim prinosom on je zauvijek usavršio one koji su posvećeni.” Hebrejima 10:12–14.

„Pavao i njegovi suradnici naviještali su opravdanje vjerom u Kristovu žrtvu pomirenja. Prikazali su Krista kao onoga koji je, vidjevši bespomoćno stanje ljudskog roda, došao izbaviti muškarce i žene tako što je živio u poslušnosti Božjem zakonu i platio kaznu za neposlušnost. I u svjetlu križa, mnogi koji nikad prije nisu poznavali pravog Boga, počeli su shvaćati veličinu Očeve ljubavi.“ — Djela apostola, str. 207, 208.

Predlažemo da pročitate: *Želja vjekova*, str. 156–166.

Nedjelja

3. ožujka

1. NEUČINKOVITOST ŽRTVOVANJA ŽIVOTINJA

a. Zašto žrtve prinesene u zemaljskom svetištu nisu mogle donijeti oprost grijeha? Hebrejima 10:1–4.

„Krv životinjskih žrtava pomirница nije mogla udovoljiti Božje zahtjeve za prijestupnike Njegovog Zakona. Život životinje bio je manje vrijedan od života prekršitelja i grešnika, i prema tome nije mogao otkupiti grijeh. Bog je mogao prihvatiti samo ono što je ukazivalo na Žrtvu Njegovog Sina.

Bog je stvorio čovjeka savršena i čestita, i nakon njegovog prijestupa za Boga nije bilo prihvatljive žrtve, osim ako bi žrtva bila vrednija od čovjeka kakav je bio u svojoj savršenosti i bezazlenosti.“ — *Uzvisimo Isusa*, str. 24.

„Cjelokupan plan žrtvenog bogoslužja bio je nagovještaj Spasiteljeve smrti za otkupljenje svijeta. Ove žrtve neće imati nikakvo značenje kad bude ispunjen veliki događaj na koji su vjekovima upućivale.“ — *Želja vjekova*, str. 165.

2. POTPUNO PRIKLADAN VRHOVNI SVEĆENIK

a. Tko je jedini mogao otkupiti grešnika i zašto? Hebrejima 10:5–10.

„Kristu nisu bili postavljeni nikakvi zahtjevi. On je imao moć dati svoj život i opet ga uzeti. Na Njemu nije bila nikakva obveza da preuzme djelo pomirbe. Bila je to dobrovoljna žrtva koju je On učinio. Njegov život bio je dovoljno vrijedan da spasi čovjeka iz njegovog grešnog stanja.“ — *Uzvisimo Isusa, str. 24.*

b. Što je Kristu dalo ovlast da bude naš Veliki svećenik? Hebrejima 10:11–14.

„Bezgrješni Božji Sin visio je na križu. Njegovo je tijelo bilo izmrcvareno bičevanjem; te ruke koje su tako često bile ispružene da blagoslove, prikovane su za drvenu gredu; te noge tako neumorne u službi ljubavi, pribijene su za drvo; kraljevska glava ranjena je krunom od trnja; s drhtavih usana otimao se uzvik boli. Sve što je pretrpio, kapi krvi koje su tekle s Njegove glave, Njegovih ruku, Njegovih nogu, samrtne muke koje su lomile Njegovo tijelo i neiskazana bol koja je ispunjavala Njegovu dušu zato što je Otac skrio svoje lice jasno govori objavljujući svakom djetetu ljudske obitelji: Za tebe je Božji Sin pristao nositi taj teret krivnje; zbog tebe je raskopao carstvo smrti i otvorio vrata raja. On koji je utišao uzburkane valove i hodao po zapjenušanim valovima, koji je učinio da đavoli dršću, a bolesti bježe, koji je otvarao oči slijepima i pozivao umrle u život prinio je sebe kao žrtvu na križu, a sve to iz ljubavi prema tebi.“ — *Želja vjekova, str. 755.*

c. Zašto je Krist, iako je bio potpuno nedužan, umro na križu? 2. Korinćanima 5:21; Izaija 53:5, 6, 8, 11.

„Nije Krist izvršio svoje djelo spašavanja ljudi samo kroz smrt na križu. Sramota, patnja i poniženje bili su dio Njegove misije. [Izaija 53:5.] Ovu je kaznu Krist podnio za grijeh prijestupnika; On je podnio kaznu za svakog čovjeka i iz tog razloga On može otkupiti svaku dušu, koliko god da je ona duboko pala, ako duša prihvati Božji zakon kao svoje mjerilo pravednosti.“ — *Biblijski komentari, sv. 4, str. 1147, 1148.*

„S Kristom se postupalo onako kako mi zaslužujemo, da bi se s nama postupalo kako On zaslužuje. On je bio osuđen zbog naših grijeha, u kojima nije imao udjela, da bismo mi mogli biti opravdani Njegovom pravdom, u kojoj nemamo udjela. Pretrpio je smrt koja je bila naša, da bismo mogli primiti život koji je bio Njegov.“ — *Želja vjekova, str. 25.*

3. SLOBODAN PRISTUP PRIJESTOLJU MILOSTI

a. Imajući Krista kao našeg Velikog svećenika, kako možemo pristupiti prijestolju milosti? Efežanima 2:17, 18; Hebrejima 4:16; 10:19, 22.

„Naša volja mora se u potpunosti pokoriti božanskoj volji, a naši osjećaji, želje, interesi i čast u potpunosti poistovječeni s napretkom Kristova kraljevstva i čašću Njegovog djela. Mi stalno moramo primati milost od Njega, dok će Krist prihvaćati stalnu zahvalnost od nas.

Kada se formira ova bliska povezanost i zajedništvo, naši su grijesi položeni na Krista; Njegova pravednost se tada pripisuje nama. On je za nas učinjen grijehom da bismo mi kroz Njega postali opravdani pred Bogom. Imamo pristup Bogu preko Njega; mi smo prihvaćeni u Ljubljenome.“ — 5. *Svjedočanstvo*, str. 229.

„Neka svatko od vas ispituje svoje srce, neka očisti oskrvrnjeni hram svoje duše i neka bdije u molitvi. Budite odlučni da ćete tražiti Isusa dok Ga ne pronađete; ne odustajte sve dok se Njegova ljubav ne nastani u vašem srcu i dok Njegov duh ne pokori tvoj život i oblikuje tvoj karakter. Tada vjerujte, i sa smjelošću možete pristupiti Njegovom prijestolju, znajući da će On čuti vaše molitve.“ — 5. *Svjedočanstvo*, str. 132

b. Kakav će biti rezultat naše povezanosti s Kristom? Hebrejima 10:23–25.

„Oni koji ne osjećaju stvarnu potrebu zajedništva i sastajanja sa svetima, i dragocjenu sigurnost kako se ovdje susrećemo i s našim Gospodom, pokazuju koliko malo cijene pomoć koju je Gospod predodredio za njih.“ — *Biblijski komentari*, sv. 7, str. 934.

„Isus se nalazi u Svetinji nad svetinjama, da se sada pokaže pred licem Božjim za nas. Tu On ne prestaje predstavljati svoj narod iz trenutka u trenutak, kao savršene u Kristu. Ali, budući da smo tako predstavljeni pred Ocem, ne smijemo pomisliti da mi imamo neotuđivo pravo na Njegovu milost te postati nemarni, ravnodušni i popustljivi prema svojim slabostima. Krist nije sluga grijehu. Mi smo savršeni u Njemu, prihvaćeni u Ljubljenome, jedino ako vjerom ostajemo u Njemu.

Mi nikada ne možemo dostići savršenstvo svojim dobrim djelima. Duša koja vjerom gleda u Isusa odbacuje svoju pravednost. Ona sebe smatra nesavršenom, svoje pokajanje nedovoljnim, svoju najjaču vjeru slabom, svoju najdragocjeniju žrtvu skromnom, i ponizno pada na koljena u podnožju križa. Ali, glas joj se obraća iz riznice Božje Riječi. Iznađena, ona čuje poruku: 'I vi ste ispunjeni u njemu!'" — *Faith and Works*, str. 107, 108.

4. DRŽANJE BOŽJE DOBROTE U FOKUSU NAŠEG UMA

a. Kakav će biti rezultat ako zanemarimo tako veličanstveno spasenje? Hebrejima 2:3; 10:26–31.

„Bog djeluje kroz Duha Svetog da ukori i osvjedoči grješnika, i ako on naposljetku odbije djelo Svetog Duha, Bog ništa više ne može učiniti za tu dušu. Iskorišteno je posljednje sredstvo božanske milosti. Prijestupnik se odvojio od Boga, i nema lijeka za njegov grijeh. Nema dodatne sile pomoću koje Bog može djelovati da uvjeri i obrati grješnika. 'Pusti ga!' (Hošea 4:17) glasi božanska zapovijed.“ — *Patrijarsi i proroci*, str. 405.

b. Zašto bismo se često trebali prisjećati događaja u kojima nas je Bog izbavio i kakav primjer su nam adventistički pioniri ostavili u tom pogledu? Hebrejima 10:32, 33.

„Sve ono što je Bog učinio za svoj narod treba često ponavljati. Kako često su Izraelci podizali spomenike kako bi ih podsjećali na ono što je Gospod učinio za njih! Kako ne bi zaboravili važne događaje iz svoje prošlosti, Gospod je naredio Mojsiju da ih pjesnički izrazi u svojim stihovima, kako bi roditelji mogli lakše sve to zapamtiti i prenijeti svojoj djeci. Povijesne zapise i znamenitosti oni su trebali sakupljati i postavljati na istaknuta mjesta. Posebni naponi su ulagani da bi se ti spomenici očuvali, kako bi se cijeli događaji mogli što potpunije prepričati njihovim potomcima kad se budu raspitivali o njima. Tako su u pamćenju naroda trajno čuvane uspomene na veliku Božju dobrotu i milost otkrivenu u oslobođenju Njegovog naroda. I mi se danas trebamo pridržavati sljedećeg Bogom nadahnutog upozorenja: 'No sjećajte se onih prijašnjih dana u koje ste, tek prosvijetljeni, podnijeli veliku patničku borbu.' (Hebrejima 10:32). Gospod se i u ovoj generaciji brine za svoj narod kao Bog koji čini čuda. Događaje iz povijesti Božjeg djela treba često iznositi pred narod, kako mladima tako i starijima. Često trebamo isticati Božju dobrotu te Ga hvaliti i slaviti za Njegova čudesna djela.“ — *6. Svjedočanstvo*, str. 364, 365.

„U iznošenju naših prijašnjih iskustava mi ispunjavamo apostolov savjet upućen Hebrejima: [Hebrejima 10:32].

Naš je život tijesno povezan s Božjim djelom. Mi nemamo nikakvih drugih interesa osim ovog Djela. A kad vidimo napredovanje Djela od onih sasvim malih početaka, kako polako ali sigurno dobiva na snazi i napretku, kad vidimo uspjeh Djela u kojemu smo naporno radili i patili te gotovo žrtvovali svoj život, tko će nas spriječiti ili nam zabraniti da se hvalimo u Bogu? Naše iskustvo u ovom Djelu nama je posebno vrijedno. U njega smo uložili sve.“ — *3. Svjedočanstvo*, str. 319.

5. SIGURNE STAZE

a. Kako možemo biti sigurni na putu u život vječni? Hebrejima 10:35–39.

„Onaj tko na sebe stavlja oklop, ne može se hvaliti pobjedom; pred njim još leži bitka u kojoj se treba boriti i pobjeda koju treba zadobiti. Onaj tko izdrži do kraja bit će spašen... Ako ne napredujemo iz pobjede u pobjedu, duša će biti povučena natrag u propast. Ne smijemo uzdizati nikakvo ljudsko mjerilo kojim bismo procjenjivali karakter. Ovdje na Zemlji nagledali smo se dosta toga što ljudi nazivaju savršenstvom. Božji sveti zakon jedino je sredstvo pomoću kojeg možemo odrediti držimo li se Njegova puta ili ne. Ako smo neposlušni, naši karakteri su u neskladu s Božjim pravilima moralne vladavine i govorili bismo laž kad bismo rekli: 'Ja sam spašen.' Nitko tko je prijestupnik Božjeg zakona, koji je temelj Njegove vladavine na nebu i zemlji, nije spašen. — *Odabrane poruke, knj. 1, str. 315.*

b. Koje su glavne karakteristike Božjeg naroda u ovim posljednjim danima? Otkrivenje 12:17; 14:12.

„Postoje samo dvije strane na ovoj zemlji - oni koje stoje pod krvavim stijegom Isusa Krista i oni koje stoje pod crnim stijegom pobune.“ — *Manuscript Releases, sv. 14, str. 161.*

„U ovo vrijeme crkva treba obući svoju prekrasnu odjeću - 'Krist naša pravednost'. Postoje jasne, odlučne vrline koje treba obnoviti i dati svijetu primjer u čvrstom držanju Božjih zapovijedi i vjere u Isusa.“ — *Christian Experience and Teachings, str. 207.*

„Vjera u Kristovu sposobnost da nas spasi obilno i potpuno i u cijelosti predstavlja Isusovu vjeru.“ — *Odabrane poruke, knj. 3, str. 172.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Zašto krv životinja nije bila dovoljna za spasenje?
2. Objasnite, u mjeri u kojoj mi to možemo shvatiti, dubinu Kristove žrtve za nas.
3. Što najviše cijenite u Kristovoj službi za vas?
4. Zašto bismo se trebali prisjećati starih iskustava iz našeg duhovnog života?
5. Što mnogi danas ne uspijevaju shvatiti o spasenju?

Heroji vjere

UPAMTITE STIH: : „A vjera je osnova onoga čemu se nadamo, dokaz stvarnosti kojih ne vidimo. Jer po njoj stari primiše svjedočanstvo.” Hebrejima 11:1, 2.

„Spasonosna vjera jest sporazum po kojem se oni koji prime Krista sami pridružuju zavjetnom odnosu s Bogom. Prava vjera je život. Živa vjera znači povećanje životne sile, potpuno povjerenje uz pomoć kojega duša postaje pobjedonosna sila.“ — Želja vjekova, str. 347.

Predlažemo da pročitate: *Sluge evanđelja, str. 258–263.*

Nedjelja

10. ožujka

1. ABEL

a. Zašto je Bog prihvatio Abela i njegovu žrtvu? Hebrejima 11:4.

„Abel je shvatio velika načela otkupljenja. On se smatrao grješnikom te je uvidio kako grijeh i njegova kazna stoje između njegove duše i zajednice s Bogom. On je donio zaklanu žrtvu, žrtvovani život i time priznao zahtjeve Zakona koji je bio pogažen. On je kroz prolivenu krv promatrao buduću žrtvu, Krista koji umire na križu Golgote, i vjerujući u pomirenje koje će tamo biti ostvareno, on je primio svjedočanstvo da je opravdan, a njegova žrtva prihvaćena.“ — *Patrijarsi i proroci, str. 72.*

b. Zašto je Bog odbio Kaina i njegovu žrtvu? Hebrejima 9:22

„Abel je izabrao vjeru i poslušnost, a Kajin nevjeru i pobunu. U tome je bila sva razlika.

Kajin i Abel su predstavljali dvije skupine koje će postojati na svijetu sve do kraja vremena. Jedna se skupina koristi propisanom žrtvom za grijeh, a druga se osmjelila osloniti na vlastite zasluge, njihova je žrtva bez vrijednosti božanskog posredovanja, te stoga ne može čovjeka dovesti u sklad s Bogom. Naš prijestup može biti oprošten samo Isusovim zaslugama.“ — *Patrijarsi i proroci, str. 72, 73.*

2. NOA

a. Što je zapisano o Noi? Postanak 6:8, 9, 22; Hebrejima 11:7.

„Dok je Noa propovijedao svijetu vijest upozorenja, njegova djela su svjedočila o njegovoj iskrenosti. Tako je on usavršavao i obznanjivao svoju vjeru. On je svijetu dao primjer vjere u ono što Bog kaže. Sve što je posjedovao on je uložio u lađu. Kad je na suhom tlu počinjao graditi golemu korabljju, mnoštvo je dolazilo sa svih strana da vidi čudan prizor i čuje žarke, gorljive riječi usamljena propovjednika. Svaki udarac čekića na lađi bio je svjedočanstvo narodu.“ — *Patrijarsi i proroci, str. 95.*

b. Kakvu je usporedbu Isus učinio govoreći o ovim posljednjim danima? Matej 24:37–39.

„Grijesi koji su zahtijevali osvetu nad pretpotopnim svijetom i danas postoje. Božji strah je iščezao iz srca ljudi, a s njegovim se zakonom postupa s ravnodušnošću i prijezirom. Izrazita svjetovnost ljudi onog vremena jednaka je svjetovnosti naraštaja koji danas živi. (...) Bog nije osudio pretpotopne ljude zbog jedenja i pijenja, On im je dao plodove zemaljske u velikom obilju da bi zadovoljio njihove tjelesne potrebe. Njihov se grijeh sastojao u uzimanju ovih darova bez zahvalnosti prema Davaocu i obeščašćivanju samih sebe neograničenim popuštanjem apetitu. Ženidba je bila zakonita. Brak je bio Božja uredba, bila je to jedna od prvih institucija što ih je On uspostavio. On je dao posebne uredbe u vezi s ovim obredom, odijevajući ga u svetost i ljepotu, ali ove su uredbe zaboravljene, brak je izopačen te se koristi da bi služio strastima.

Slično je stanje i danas. Ono što je samo po sebi zakonito pretvara se u razuzdanost. Apetitu se popušta bez ikakva ograničenja. Navodni Kristovi sljedbenici danas jedu i piju s pijancima, dok su njihova imena zapisana u počasnim crkvenim izvještajima. Neumjerenost umrtvljuje moralne i duhovne snage i priprema put popuštanju niskim strastima. Mnoštvo ne osjeća moralnu obvezu da obuzdava svoje tjelesne strasti i oni postaju robovi požude. Ljudi žive za zadovoljstva, samo za ovaj svijet i ovaj život. Pretjerivanje prožima sve slojeve društva. Integritet se žrtvuje za raskoš i isticanje. Oni koji žure da se obogate izvrću pravdu i tlače siromašne, a 'tijela i duše ljudi' još se uvijek kupuju i prodaju. Prijevara, potkupljivanje i krađa prolaze bez opomene u višim i nižim društvenim krugovima. Tisak je prepun izvješća o ubojstvima – zločinima tako hladnokrvnim i bezrazložnim da se čini kako je iščeznuo svaki osjećaj čovječnosti.“ — *Patrijarsi i proroci, str. 101, 102.*

3. JAKOV

a. Koji je užasan grijeh ostavio tamnu mrlju na Jakovljevom iskustvu? Postanak 25:29–33; 27:18–24.

„Jakov i Rebeka su uspjeli u svojoj namjeri, ali prijevara im je donijela samo teškoće i žalost. Bog je objavio da Jakov treba primiti prvorodstvo, i njegova bi se riječ ispunila u vrijeme kad On odluči, da su oni vjerom čekali da On radi za njih. Poput mnogih koji danas tvrde da su Božja djeca, oni nisu bili voljni prepustiti stvari u njegove ruke. Rebeka se gorko kajala zbog pogrešnog savjeta koji je dala sinu, a to je dovelo i do njihova rastanka i ona ga nikada više nije vidjela. Od trenutka kad je primio prvorodstvo Jakov je osuđivao samog sebe. Zgriješio je svom ocu, svom bratu, vlastitoj duši i Bogu. U jednom trenutku on je učinio ono zbog čega će se kajati cijelog života. Ovaj mu je prizor u kasnijim godinama stalno bio pred očima kad je bezbožan način života njegovih sinova pritiskao njegovu dušu.“ — *Patrijarsi i proroci, str. 180.*

b. Kad je Jakovu u potpunosti primio oproštenje i opravdanje? Postanak 32:24–31.

„On se s usrdnim povicima i suzama molio Bogu. Iznenada ga je dotakla snažna ruka. Pomislio je da mu neprijatelj pokušava oduzeti život, te se pokušao othrvati stezi napadača. Njih su se dvojica borila u tami. Nisu rekli nijednu riječ, ali Jakov je upotrijebio svu snagu ne popuštajući ni trenutak u svojim naporima. Dok se tako borio za život, osjećaj krivice je pritiskao njegovu dušu, a pred njim su se pojavili njegovi grijesi da bi ga odvojili od Boga. Ali on se i u ovom najtežem trenutku sjetio Božjih obećanja i cijelim srcem zatražio njegovu milost. (...) Bio je to sam Krist, 'Anđeo saveza, koji se otkrio Jakovu. Patrijarh je sada bio onespособljen pateći od žestokih bolova, ali nije posustajao. Slomljen i pokajan, on se držao anđela, 'plakao i zaklinjao' (Hošea 12:5), moleći za blagoslov. On je morao biti osvjedočen da je njegov grijeh oprošten. Fizička bol nije bila dovoljno snažna da ga odvрати od ovog cilja. Postajao je sve odlučniji, a njegova vjera sve gorljivija i ustrajnija, do posljednjeg trenutka. Anđeo se pokušao osloboditi rekavši: 'Pusti me, jer zora sviće!' ali Jakov je odgovorio: 'Neću te pustiti dok me ne blagosloviš.' Da je to bila hvalisava, drska uvjerenost, Jakov bi u istom trenutku bio uništen, ali on je svojim povjerenjem priznavao vlastitu nedostojnost, dok je istodobno imao povjerenje u Boga koji drži Savez.

Jakov se 's Anđelom borio i nadjačao ga' (Hošea 12:4). Poniznošću, pokajanjem i predanjem samog sebe ovaj grješni, zabludjeli smrtnik nadvladao je Veličanstvo Neba. On se drhtavom rukom čvrsto držao Božjih obećanja i Srce beskrajne Ljubavi nije se moglo oglušiti na grješnikove molbe.“ — *Patrijarsi i proroci, str. 197.*

4. SAMSON

a. Objasnite Božji plan za Samsona. Suci 13:4, 5.

„Pred Manoahovom se ženom, nerotkinjom, pojavio 'Anđeo Jahvin' s porukom da će dobiti sina, uz pomoć kojeg će Bog početi izbavljati Izraela. Stoga joj je Anđeo dao upute o njenim vlastitim navikama i o postupanju prema djetetu... Ista zabrana je od početka bila nametnuta djetetu, s dodatkom da njegovu kosu ne treba rezati, jer je trebalo biti posvećeno Bogu kao nazirej od rođenja.“ — *Patrijarsi i proroci*, str. 560.

b. Kakvo upozorenje nam pruža prva velika Samsonova greška? Suci 14:1–3.

„Upravo kad je ulazio u doba muževnosti, u vrijeme kad je trebao izvršiti božansku zadaću i kad je prije svega trebao biti vjeran Bogu, Samson se povezao s izraelskim neprijateljima. Nije se pitao hoće li moći bolje slaviti Boga ako se udruži s osobom koju je izabrao ili se stavio u položaj u kojemu neće moći ispuniti cilj što ga je trebao ostvariti u svom životu. Svima onima koji prvo nastoje odati čast Bogu On je obećao mudrost, ali nema obećanja za one koji su skloni samozadovoljstvu.“ — *Patrijarsi i proroci*, str. 563.

„Mnogi snažne strasti pogrešno poistovjećuju sa snažnim karakterom, ali istina je da je slabiji onaj kojim vladaju njegove strasti. Stvarna veličina čovjeka mjeri se silom osjećaja kojima on vlada, a ne onima koji vladaju njime...

Oni koji se na dužnosti sučeljuju s kušnjama mogu biti sigurni da će ih Bog sačuvati, ali ako se ljudi svojevolumeno dovedu pod utjecaj sile kušnje, oni će prije ili kasnije pasti.

Sotona koristi svoje najveće snage da zavede upravo one koje Bog namjerava upotrijebiti kao svoja oruđa za naročito djelo. On napada naše najslabije točke djelujući na nedostatke u karakteru kako bi stekao nadzor nad cijelim čovjekom. On zna da će uspjeti ako se ovi nedostaci njeguju.“ — *Patrijarsi i proroci*, str. 567, 568.

c. Nakon što je prekršio svoj zavjet, što se dogodilo Samsonu? Suci 16:4, 21. Koliko duboko se Samson pokajao za svoje grijeh? Suci 16:22, 28–30; Hebrejima 11:32.

„U patnji i poniženju, kao predmet izrugivanja za Filistejce, Samson je naučio više o svojoj slabosti nego ikada prije; a njegove su ga nevolje dovele do pokajanja.“ — *Conflict and Courage*, str. 136.

5. JOSIP

- a. Koje su pogreške počinili Josip i njegov otac Jakov u odnošenju prema ostalim sinovima? Postanak 37:2, 3. Što su Josipu učinila njegova braća zbog svoje mržnje prema njemu? Postanak 37:28–36.

„Međutim, ovi [Jakovljevi] osjećaji kasnije su postali uzrok problema i žalosti. Jakov je nemudro pokazao naklonost prema Josipu, i time izazvao ljubomoru ostalih sinova. Promatrajući zlo ponašanje svoje braće Josip je bio vrlo uznemiren te ih se usudio blago ukoriti, ali time je samo potaknuo osjećaj mržnje i zlovolje. On nije mogao izdržati gledajući kako griješe protiv Boga, te je ovu stvar iznio pred svog oca, nadajući se da će ih njegov autoritet navesti na promjenu.“ — *Patrijarsi i proroci*, str. 209.

„Ropstvo je bilo sudbina koje se trebalo bojati više od smrti. U agoniji straha on je upućivao molbe svakom svom bratu, ali uzalud... Zatvarajući svoja srca na njegova preklinjanja, oni su ga predali u ruke poganskih trgovaca.“ — *Patrijarsi i proroci*, str. 211, 212.

- b. Kako je Bog promijenio Josipovu sudbinu? Rimljanima 8:28; Postanak 45:4–8.

„Josipov život ilustrira Kristov život...”

Josip je svojim ropstvom u Egiptu postao spasitelj očeve obitelji, ali ipak ova činjenica nije umanjila krivnju njegove braće. Tako su Kristovi neprijatelji raspećem Njega učinili Otkupiteljem čovječanstva, Spasiteljem pale ljudske rase i Vladarem cijeloga svijeta, ali zločin njegovih ubojica je bio jednako podmukao kao da Božja ruka providnosti nije upravljala događajima za njegovu vlastitu slavu i dobro čovjeka.“ — *Patrijarsi i proroci*, str. 239.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Kako možemo slijediti Abelov duhovni put umjesto Kainov?
2. Što nam može potvrditi da smo kršćani na Noinom putu?
3. Objasnite ključ Jakovljeve pobjede unatoč njegovom velikom grijehu.
4. Kako roditelji mogu upućivati svoju djecu da izbjegnu Samsonov pad?
5. Zašto možemo biti ohrabreni Božjim djelovanjem u Jakovljevom životu?

Gledajući na Isusa

UPAMTITE STIH: „Upirimo pogled u začetnika i dovršitelja vjere, Isusa, koji umjesto radosti što je stajala pred njim podnese križ, prezrevši sramotu, te sjede zdesna prijestolju Božjemu” Hebrejima 12:2.

„Kad bi oni koji danas poučavaju Božju riječ neprekidno uzdizali Kristov križ, njihova bi služba bila mnogo uspješnija. Ako se grješnike navede da ozbiljno pogledaju na križ, ako dobiju zaokružen pogled na razapetog Spasitelja, oni će shvatiti dubinu Božjeg milosrđa i grješnost grijeha.” — Djela apostola, str. 209.

Predlažemo da pročitate: 5. Svjedočanstvo, str. 199–202.

Nedjelja

17. ožujka

1. ODLOŽITE SVAKI TERET

a. Što nas opterećuje u našem kršćanskom hodu? Hebrejima 12:1.

„Zavist, zloba, zle misli, klevetanje, lakomost – to su tereti koje kršćanin mora odbaciti da bi mogao uspješno trčati utrku za besmrtnost. Bez obzira na žrtvu, treba odložiti svaku naviku ili postupak koji vodi grijehu i nanosi sramotu Kristu. Blagoslove Neba ne može primiti čovjek koji krši vječna načela pravde. Jedan njegovani grijeh dovoljan je da dovede do kvarenja karaktera i zavede druge.” — Djela apostola, str. 312.

b. Kako možemo pobijediti ove nedostatke karaktera? Hebrejima 12:2

„Gledajući na Isusa stječemo sve jasniju predodžbu o Bogu, a promatranjem se i sami mijenjamo. Dobrota i ljubav prema bližnjima postaju dio naše prirode. Razvijamo karakter koji je odslika božanskog karaktera. Postajući sve sličniji Bogu, sve više obogaćujemo svoju spoznaju o Njemu i postepeno ulazimo u društvo nebeskih bića, neprestano povećavajući svoju sposobnost da prihvaćamo bogatstva neprolazne mudrosti i spoznaje.” — Kristove priče, str. 355.

2. KRISTOVA RADOST

a. Što je za Krista bio glavni motiv da umre umjesto nas? Hebrejima 12:2 (zadnji dio); Izaija 53:11.

„Ponudivši se da posreduje za prijestupe ljudskog roda, Krist je izvršio službu svećenika. Kao nagradu, trebao je vidjeti plodove truda svoje duše i biti zadovoljan. Njegovo potomstvo treba produžiti svoje dane na zemlji za vječnost.“ — *Fundamentals of Christian Education*, str. 402.

„Što je hrabrilo Božjeg Sina tijekom Njegovog života ispunjenog patnjom i žrtvom? Vidio je rezultat patnje svoje duše i nasitio se njegovom spoznajom. Gledajući u budućnost, promatrao je sreću onih koji su zahvaljujući Njegovom poniženju primili oprost i vječni život. Njegovo je uho čulo povik izbavljenih. Čuo je kako otkupljeni pjevaju pjesmu Mojsija i Janjeta.“ — *Djela apostola*, str. 601.

b. Kako možemo slijediti Kristov primjer samoodricanja? Hebrejima 12:3; Matej 16:24.

„Oni koji žele dobiti blagoslov posvećenja moraju prvo naučiti što znači samopožrtvovnost. Kristov križ je središnji stup o kojem ovisi 'obilato, sve obilatiye breme vječne slave'... Upravo miomiris naše ljubavi prema blišnjima očituje našu ljubav prema Bogu. Strpljenje u službi donosi odmor duši. Dobrobit Izraela promiče se poniznim, marljivim i vjernim radom. Bog podupire i jača one koji su voljni slijediti Kristov put.“ — *Djela apostola*, str. 560.

„Ljudi koji su živjeli najbliže Bogu, ljudi koji bi prije žrtvovali život nego svjesno učinili zlo, ljudi koje je Bog počastio svojim svjetlom i snagom, priznali su grješnost svoje naravi. Nisu se uzdali u tijelo, nisu se pozivali na svoju pravednost, već su se u potpunosti pouzdali u Kristovu pravednost.“ — *Djela apostola*, str. 561.

„Bog vas poziva da jednom rukom u vjeri uhvatite Njegovu moćnu ruku, a drugom rukom s ljubavlju posegnete za dušama koje propadaju. Krist je Put i Istina i Život. Slijedite Njega! Ne živite po tijelu nego po Duhu. Živite kao što je On živio. Ovo je volja Božja za vas; vaše posvećenje. Posao koji trebate obaviti jest da činite volju Onoga koji održava vaš život sebi na slavu. Ako radite za sebe, ništa vam neće koristiti. Ako radite za dobro drugih, ako se manje brinete za sebe, a više o tome da sve što imate iskreno posvetite Bogu, to će On rado prihvatiti i uzvratit će vam po bogatstvu svoje milosti.“ — *2. Svjedočanstvo*, str. 170.

3. ODNOS OCA I DJETETA

a. Kako se Otac pun ljubavi odnosi prema svojoj djeci koja su pogriješila? Hebrejima 12:5–11; Otkrivenje 3:19.

„Davida je Božje postupanje s njim naučilo pravoj mudrosti, i on se pred kaznom Svemogućega u potpunosti ponizio. Prorok Natan je Davidu vjerno prikazao njegovo pravo stanje, otkrio mu je njegove grijehe i na taj način mu pomogao da ih prizna i odbaci. David je skrušeno prihvatio ukor i ponizio se pred Bogom.

'Sve koje volim', kaže naš Gospod, 'ja korim i kažnjavam'. 'A nijedno se, doduše, sadašnje odgajanje ne čini da je radost, nego žalost, ali onima koji su njime uvježbani poslije donosi mironosni plod pravednosti.' Iako je stega gorka, ona je određena Očevom nježnom ljubavlju, 'kako bismo mogli biti sudionici Njegove svetosti.' — 5. *Svjedočanstvo*, str. 683.

b. Koja je Božja namjera za nas dok prolazimo kroz iskušenja? Matej 5:4.

„'Jer samo nerado on ponižava i ucvili sinove čovjeka'. (Tužaljke 3:33). Kad Spasitelj dopusti da na nas naiđu kušnje i nevolje, to nam je 'za naše dobro, da bismo postali dionicima njegove svetosti'. (Hebrejima 12:10). Koliko god kušnja izgledala gorka i teška, ako se podnosi s vjerom, donijet će blagoslov. Okrutan udarac koji odnosi zemaljske radosti, može nam usmjeriti pogled prema Nebu. Koliko je onih koji nikad ne bi upoznali Isusa da ih patnja nije natjerala da u Njemu potraže utjehu!

Bog se služi životnim nedaćama da bi uklonio nečistoću i grubost iz našega karaktera. Rezanje, oblikovanje, klesanje, glačanje i dotjerivanje bolni su postupci što ih nedaće obavljaju. Nije lako biti pritisnut uz kotač brusilice, ali tako se kamen priprema za mjesto koje treba zauzeti u nebeskom hramu. Učitelj ne troši vrijeme i trud na neku bezvrijednu građu. On glača samo svoje dragocjeno kamenje kako bi postalo vrijedno palače.“ — *Misli s Gore blagoslova*, str. 10.

„Bog je bio taj koji te je vodio kroz teškoće. Njegova je namjera bila da nevolje u tebi izgrade strpljenje, strpljenje iskustvo, a iskustvo nadu. On je dopustio da te snađu nevolje u kojima ćeš moći donijeti ugodne plodove pravednosti.

Bog te je vodio kroz nevolje i teškoće kako bi mogao izgraditi savršenije povjerenje i pouzdanje u Njega i da bi imao skromnije mišljenje o svojem prosuđivanju.“ — 3. *Svjedočanstvo*, str. 416.

4. SLIJEDITI SVETOST

a. Koje je značenje svetosti i posvećenja? 1. Solunjanima 4:3–7; 5:23, 24.

„'Ovo je, naime, volja Božja', pisao je apostol Pavao, 'vaše posvećenje.' (1. Solunjanima 4:3) Posvećenje Crkve Božji je cilj u Njegovom cjelokupnom postupanju s pripadnicima svojeg naroda. On ih je izabrao od vječnosti da bi mogli biti sveti. On je dao svojeg Sina da umre za njih da bi se mogli posvetiti poslušnošću istini, oslobođeni svake sebičnosti. Od njih zahtijeva osobni rad, osobnu predaju. Oni koji tvrde da vjeruju u Boga, poštuju Ga samo ako su usklađeni s Njegovom slikom i pod nadzorom Njegovog Duha. Tada mogu kao svjedoci za Spasitelja objaviti što je božanska milost učinila za njih.

Pravo posvećenje dolazi od djelovanja načela ljubavi. 'Bog je ljubav: tko ostaje u ljubavi, ostaje u Bogu i Bog u njemu.' (1. Ivanova 4:16). Život onoga u čijem srcu nastava Krist otkrit će praktičnu pobožnost. Njegov će se karakter očistiti, uzdignuti, oplemeniti i proslaviti. Čist nauk stopit će se s djelima pravednosti, a nebeska načela pomiješati sa svetim postupcima.“ — *Djela apostola*, str. 559, 560.

b. Što je jedan od glavnih čimbenika u procesu našeg posvećenja? Ivan 17:17.

„Što tama postaje gušća i zablude postaju brojnije, mi trebamo stjecati temeljitije znanje istine i biti spremniji da na temelju Svetoga pisma zastupamo svoje stajalište.

Moramo biti potpuno posvećeni istinom, potpuno posvećeni Bogu i živjeti u skladu sa svojim svetim pozivom kako bi nam Gospod mogao pružiti sve veću svjetlost, kako bismo Njegovom svjetlošću razumjeli svjetlost i bili osnaženi Njegovom silom.“ — *Rani spisi*, str. 104, 105.

„'Vjera dolazi od propovijedanja, a propovijedanje biva riječju Kristovom.' (Rimljanima 10:17). Sveto pismo moćno je sredstvo za preobražaj karaktera. Krist je molio: 'Posveti ih istinom; riječ je Tvoja istina.' (Ivan 17:17). Božja riječ, ako ju se proučava i ako se živi po njoj, djeluje u srcu na taj način da svladava sve nesvete osobine. Sveti Duh dolazi da bi čovjeka uvjerio u njegov grijeh, a vjera koja se budi u srcu radi kroz ljubav prema Kristu, oblikujući naše tijelo, duh i dušu na Njegovu sliku. Tada nas Bog može upotrijebiti da vršimo Njegovu volju. Sila koju smo dobili djeluje iznutra i očituje se prema van, potičući nas da drugima prenosimo istinu koju smo primili.“ — *Kristove priče*, str. 100.

5. DUH SVETI I POSVEĆENJE

a. Kako možemo primiti Kristovu pravednost u svoj život? Matej 5:6; Hebrejima 10:37–39.

„Osjećaj nedostojnosti učinit će da srce osjeća glad i žeđ za pravdom, i ova čežnja neće biti iznevjerena. Oni koji u svom srcu budu načinili mjesta za Isusa, razumjet će Njegovu ljubav. Svi koji čeznu za tim da budu karakterom slični Bogu, ostvarit će svoju čežnju. Sveti Duh nikada neće ostaviti bez pomoći nijednu dušu koja gleda na Isusa. On uzima od onoga što je Kristovo i daje njoj. Ako se naš pogled stalno zadržava na Kristu, djelovanje Duha neće prestati sve dok se naša duša ne preobrazi u Njegovo obličje. Čista će ljubav proširiti dušu, dajući joj sposobnost za uzvišenija dostignuća, za uvećano znanje o nebeskim vrijednostima, tako da joj neće biti uskraćena punina. [Matej 5:6].“ — *Želja vjekova*, str. 302.

„Gledajući stalno očima vjere na Isusa, postat ćemo osnaženi. Bog će dati najdragocijenija otkrivenja svom gladnom i žednom narodu. Oni će pronaći da je Krist osobni Spasitelj. Dok se hrane Njegovom Riječi, oni će otkriti da je ona duh i život. Riječ razara ono što je naslijeđeno, zemaljsku narav, i daruje novi život u Kristu Isusu. Sveti Duh dolazi duši kao Utješitelj. Preobražavajućom silom Njegove milosti u učeniku se ponovno stvara Božji lik; i on postaje novo stvorenje. Ljubav preuzima mjesto mržnje i srce poprima sličnost s Bogom. To, zapravo, znači živjeti 'o svakoj riječi koja izlazi iz usta Božjih'. To znači jesti Kruh koji silazi s Neba.“ — *Želja vjekova*, str. 391.

„Za grijeh ma gdje se našao 'Bog je oganj koji proždire'. (Hebrejima 12:29). U svima koji se podčine Božjoj sili Njegov će Duh spaliti grijeh. Ali ako se ljudi čvrsto drže grijeha, oni će se poistovjetiti s njim. Tada Božja slava koja uništava grijeh mora uništiti i njih.“ — *Želja vjekova*, str. 107.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Koji tereti mogu ometati moju „utrku“ za vječnim životom?
2. Kako i ja mogu doživjeti radost koja je motivirala Krista dok je bio na zemlji?
3. Objasnite uravnoteženu odgovornost dobrog oca punog ljubavi.
4. Što se događa kada dubinski razumijemo Sveto pismo i primijenimo njegovo učenje?
5. Zašto su poštovanje i strah Božji danas tako važni, a tako rijetki?

Opomene koje valja zapamtiti

UPAMTITE STIH: „Zbog toga je i Isus, kako bi posvetio narod svojom krvlju, trpio izvan vrata. Stoga iziđimo k njemu izvan tabora noseći njegovu sramotu:” **Hebrejima 13:12, 13.**

„Krist, naš Zamjenik, trebao je patiti izvan Jeruzalema. On je umro izvan gradskih vrata, na mjestu na kome su pogubljivali zločince i ubojice. Slijedeće riječi imaju puno značenje: 'Krist nas je otkupio od prokletstva Zakona postavši umjesto nas proklet.' (Galaćanima 3:13).“ — *Želja vjekova*, str. 741.

Predlažemo da pročitate: *Temelji sretnog doma*, str. 445–452.

Nedjelja

24. ožujka

1. BRATSKA LJUBAV

a. Što je bio specifični problem crkve u Efezu? Otkrivenje 2:4, 5.

„Vjernici Crkve [u Efezu] bili su ujedinjeni u mišljenju i postupcima. Ljubav prema Kristu bila je zlatni lanac koji ih je povezivao. Nastojali su sve više i potpunije upoznati Gospodina, i njihov je život objavljivao Kristovu radost i mir. Pomagali su sirotama i udovicama u njihovim nevoljama i same sebe čuvali neokaljanima od ovog svijeta...

Ali nakon nekog vremena gorljivost vjernika je počela opadati i njihova ljubav prema Bogu i jednog prema drugome je ohladnjela. Neki su zaboravili čudesan način na koji su primili istinu. Jedan po jedan od starih barjaktara pao je na svojem položaju. Neki mlađi radnici, koji su mogli dijeliti terete s ovim pionirima i tako se pripremiti za mudro vođenje, umorili su se od često ponavljanih istina. U želji za nečim novim i privlačnim, nastojali su u nauk unijeti nove elemente, dopadljivije mnogim umovima, ali koji nisu bili u skladu s temeljnim načelima Evanđelja..

Kad su se počela nametati ova lažna naučavanja, došlo je do podjela i oči mnogih su se odvratile od Isusa kao začetnika i dovršitelja naše vjere. Rasprave o nevažnim doktrinarnim točkama i razmatranje ugodno izmišljenih bajki uzimali su vrijeme koje je trebalo posvetiti naviještanju Evanđelja.“ — *Djela apostola*, str. 579, 580.

2. PREKRASNA KRŠĆANSKA OSOBINA

a. Koju kršćansku osobinu naglašava apostol Pavao? Tit 1:7, 8; Hebrejima 13:1, 2.

„Gostoljubivost je jedna od osobina koje Sveti Duh navodi kao oznaku onih koji trebaju nositi odgovornost u Crkvi. A cijeloj Crkvi je dan nalog: 'Budite gostoljubivi među sobom bez mrmljanja; i služite se među sobom, svaki darom koji je primio, kao dobri pristavi različite blagodati Božje.'

Ove opomene su, na žalost, zanemarene. Čak i među onima koji kažu za sebe da su kršćani, prava gostoljubivost se rijetko pokazuje. Među našim vjernicima prilika da se pruži gostoljubivost ne smatra se onim što jest — prednošću i blagoslovom. Općenito postoji premalo druželjubivosti, premalo sklonosti da se za obiteljskim stolom načini mjesta za još dvojicu ili trojicu, bez pokazivanja nelagodnosti ili samoisticanja.

Bog je nezadovoljan kad vidi sebičnu pažnju koja se tako često pokazuje samo prema 'sebi i svojoj obitelji'.

Kad duh gostoljubivosti umre, srce postaje paralizirano sebičnošću.“ — *Temelji sretnog doma, str. 445–447.*

b. Navedite dva starozavjetna primjera kršćanske gostoljubivosti. Postanak 18:1–8; 19:1–3.

„Biblija na poseban način naglašava običaj gostoljubivosti. Ne samo da nalaže gostoljubivost kao dužnost već iznosi mnoge divne primjere ove vrline na djelu i blagoslova koji su s njome povezani. Najistaknutiji među njima je Abrahamov doživljaj...

Ova djela uslužnosti Bog je smatrao dovoljno važnima da ih zabilježi u svojoj Riječi; a poslije više od tisuću godina nadahnuti apostol se pozvao na njih: 'Gostoljubivosti ne zaboravljajte; jer neki ne znajući iz gostoljubivosti primiše anđele na konak.'

Prednost koju su imali Abraham i Lot ni nama se ne uskraćuje. Pružanjem gostoljubivosti Božjoj djeci, mi također možemo primiti anđele u svoje domove. Čak i u našim danima, anđeli u ljudskom obliku ulaze u domove ljudi i uživaju njihovu gostoljubivost. Kršćane, koji žive u svjetlosti Božjeg lica, uvijek prate nevidljivi anđeli, i ta sveta bića ostavljaju za sobom blagoslov u našim domovima.“ — *Temelji sretnog doma, str. 445.*

3. BRAK JE ČASTAN

- a. Kad je Bog uspostavio ustanovu braka? Postanak 1:26–28; 2:18, 21–24. Kako je Krist blagoslovio brak tijekom Svoje ovozemaljske službe? Ivan 2:1–5.

„Bog je proslavio prvi brak. Zato ova ustanova ima Stvoritelja svemira za svog začetnika. 'Ženidba neka bude časna'; bio je to jedan od prvih Božjih darova čovjeku i jedna je od dviju ustanova koje je Adam nakon pada ponio sa sobom izvan vrata Raja. Kada se božanski principi prepoznaju i poštuju u tom odnosu, brak je blagoslov; on čuva čistoću i sreću ljudskog roda, on osigurava čovjekove društvene potrebe, on uzdiže fizičku, intelektualnu i moralnu prirodu.

Onaj koji je dao Evu Adamu kao suprugu, učinio je svoje prvo čudo na svadbenoj svečanosti. U svadbenoj prostoriji gdje su se prijatelji i rodbina zajedno veselili, Krist je započeo svoju javnu službu. Tako je On potvrdio brak, priznajući ga kao ustanovu koju je On sam uspostavio. . . .

Krist je uzvisio bračnu vezu učinivši je također simbolom zajednice između Njega i Njegovih otkupljenika. On sam je Ženik, a crkva je Njegova nevjesta, kojoj, kao Svojoj odabranici, On kaže: 'Sva si lijepa, draga moja; nema nedostatka na tebi.'" — *Temelji sretnog doma*, str. 25, 26.

„Prvo [Kristovo] čudo dogodilo se prilikom vjenčanja. Tako je objavio svijetu da je brak sveta ustanova kada se održava čistim i neokaljanim.“ — *Temelji sretnog doma*, str. 341.

- b. Kad mu je postavljeno pitanje o razvodu, što je Krist rekao farizejima? Matej 19:1–8. Koliko dugo bračni zavjet mora trajati? Rimljanima 7:1–3; 1. Korinćanima 7:39; Malahija 2:14–16.

„U umu mladih brak je zaodjeven u romantiku i zato ga je teško osloboditi ovog obilježja koje mu mašta daje i utisnuti u um spoznaju o važnim odgovornostima koje obuhvaća bračni zavjet. Ovaj zavjet spaja sudbinu dvije osobe vezama koje ništa ne bi smjelo raskinuti osim ruke smrti.

Svaku odluku za stupanje u brak treba pažljivo razmotriti, jer je to korak koji se čini za cijeli život. I muškarac i žena moraju pažljivo razmotriti mogu li u životnoj promjenjivosti ostati vjerni jedno drugome dok god su živi.“ — *Temelji sretnog doma*, str. 340.

4. POŠTOVANJE VJERNIM VOĐAMA

a. Prema Svetom pismu, kako bi članovi crkve trebali gledati na svoje vjerne vođe? Hebrejima 13:7; 1. Solunjanima 5:12, 13.

„Biblija nas posebno uči da se čuvamo olakog iznošenja optužbi protiv onih koje je Bog pozvao da budu Njegovi predstavnici. Apostol Petar, opisujući skupinu odbačenih grješnika, kaže: 'Oni, obijesni i drski, ne boje se uvredljivim riječima napadati dostojanstvenike, dok anđeli, iako su od njih jači i snažniji, ne izriču uvredljive osude protiv njih kod Gospodina.' (2. Petrova 2:10,11). Pavao, poučavajući one koji su izabrani da vode crkvu, kaže: 'Tužbe protiv starješine ne primaj osim na osnovu dvaju ili triju svjedoka.' (1. Timoteju 5:19). On koji je vođama i učiteljima svoga naroda povjerio težak teret odgovornosti pozvat će na odgovornost ljude zbog načina na koji su postupali prema njegovim slugama. Mi moramo poštovati one kojima je Bog ukazao čast.“ — *Patrijarsi i proroci, str. 386.*

b. Kad su se Aron i Mirjam pobunili protiv Mojsijevog vodstva, kako je Bog postupio s njima? Brojevi 12:1–10; Izlazak 20:12.

„Kazna koja je snašla Mirjam treba biti ukor svima koji popuštaju ljubomori i govore protiv onih kojima je Bog povjerio teret Svog djela.“ — *Patrijarsi i proroci, str. 386.*

„Roditeljima pripada određena mjera poštovanja i ljubavi koja ne pripada nijednoj drugoj osobi. Sam Bog, koji je na njih stavio odgovornost za duše u njihovoj brizi, odredio je da tijekom ranih godina života, roditelji zauzimaju mjesto Boga kod djece. I oni koji odbacuju autoritet svojih roditelja odbacuju Božji autoritet. Peta zapovijed od djece zahtijeva ne samo da poštuju svoje roditelje, pokoravaju im se i slušaju ih već da im daju ljubav i nježnost, da olakšaju njihove brige, čuvaju njihov ugled, te im priteknu u pomoć i utješe ih u starosti. Ona također naređuje poštovanje prema propovjednicima i vladarima, i svima onima kojima je Bog dao autoritet.“ — *Patrijarsi i proroci, str. 308.*

c. Koje je biblijsko shvaćanje začuđujuće često zaboravljeno u modernom društvu i zašto? Hebrejima 13:17, 18; Levitski zakonik 19:32.

„Često smatraš da je tvoje mišljenje bolje od mišljenja muškaraca i žena koji imaju mnogo više godina iskustva od tebe i koji su daleko sposobniji da upućuju te daju mudre savjete nego ti.“ — *2. Svjedočanstvo, str. 163.*

5. ISUS, UVIJEK ISTI

a. Što je zapisano o dvije Kristove prirode? Izaija 9:6; Ivan 1:1–3, 14; Hebrejima 1:1–3, 6–10.

„Svojom je ljudskom prirodom Krist dodirnuo čovječanstvo; a Svojom božanskom prirodom je bio povezan s Božjim prijestoljem. Kao Sin Čovječji dao nam je primjer poslušnosti; kao Sin Božji daje nam silu da poslušamo. Krist je iz grma na gori Horebu progovorio Mojsiju govoreći: 'Ja sam koji jesam... Ovako kaži Izraelcima: 'Ja jesam' posla me k vama.' (Izlazak 3:14) Bio je to zalog Izraelova oslobođenja. Kad je došao 'postavši sličan ljudima', On se predstavio kao JA SAM. Dijete iz Betlehema, krotki i ponizni Spasitelj, Bog je koji 'je tijelom očitovan'. (1. Timoteju 3:16) A nama kaže: 'Ja sam pastir dobri.' 'Ja sam živi kruh.' 'Ja sam put, istina i život.' 'Dana mi je sva vlast, nebeska i zemaljska.' (Ivan 10:11; 6:51; 14:6; Matej 28:18) JA SAM sigurnost svakog obećanja. JA SAM; ne bojte se. 'Bog je s nama' jamstvo je našeg izbavljenja od grijeha, sigurnost naše sile da poslušamo zakon Neba.“ — *Želja vjekova, str. 24,25.*

b. Je li Krist izgubio bilo koji od svojih božanskih atributa tijekom svog utjelovljenja? Objasnite. Malahija 3:6; Hebrejima 13:8; James 1:17.

„Bog je uvijek postojao. On je veliki JA JESAM. Psalmist izjavljuje: 'Prije nego što se gore rodiše i prije nego što si saznao zemlju i svijet, od vijeka do vijeka ti si Bog!' On je velik i uzvišen, On koji živi u vječnosti... On je beskonačan i sveprisutan. Nijedna naša riječ ne može opisati Njegovu veličinu i veličanstvo.“ — *Medical Ministry, str. 92.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Kako mogu izbjeći zamku u koju su upali kršćani iz Efeza?
2. Zašto je gostoljubivost tako dragocjena osobina u crkvi?
3. Ako ozbiljno shvaćamo Sveto pismo, kako moramo razumjeti brak?
4. Objasnite dalekosežnost pete zapovijedi.
5. Zašto je za nas bitno gajiti dvije Kristove prirode?

Razlike u zalasku sunca po gradovima

OSIJEK	oduzeti 10 min	NOVSKA	oduzeti 4 min
POŽEGA	oduzeti 6 min	SPLIT	oduzeti 2 min
DARUVAR	oduzeti 5 min	RIJEKA	dodati 6 min
BELOVAR	oduzeti 4 min	PULA	dodati 8 min

Zalasci sunca u lekciji odnose se na Zagreb

Bilješke

[illegible]

Razlike naziva knjiga u prijevodu

Varaždinske i Daničić - Karadžić

Biblije

Postanak - 1. Mojsijeva

Izlazak - 2. Mojsijeva

Levitski zakonik - 3. Mojsijeva

Brojevi - 4. Mojsijeva

Ponovljeni zakon - 5. Mojsijeva

Jošua - Jozue Nunova

1. Kraljevima - 1. Carevima

2. Kraljevima - 2. Carevima

1. Ljetopisa - 1. Dnevnika

2. Ljetopisa - 2. Dnevnika

Izreke - Priče Salamunove

Tužaljke - Plač Jeremijin

Obadija - Abdiša

Hošea - Ozej

Sefanija - Sofonija

Hagaj - Agej

[illegible]

SIJEČANJ 2024.

Datum		Jutarnja molitva	Večernja molitva	Zalasci sunca
1	Pon.	Amos 5:16-20.	Matej 5:14-16.	
2	Uto.	Amos 8:1-3	1. Korinćanima 4:1-2.	
3	Sri.	Izlazak 35:1-2	1. Korinćanima 4:11-16	
4	Čet.	Amos 8:11-13	Psalam 119:142	
5	Pet.	2. Ljetopisa. 15:5-7	1. Korinćanima 1:8-10	16:26
6	Sub.	Postanak. 2:1-3	Otkrivenje 13:16-17	16:27
7	Ned.	Psalam 11:3-7	Daniel 7:24-25	
8	Pon.	Izaija 13:4-8	Matej 5:17-19	
9	Uto.	Izaija 13:9-13	izaija 58:12-14	
10	Sri.	Izaija 28:17-21	Otkrivenje 14:9-11	
11	Čet.	Izaija 24:1-6	1. Korinćanima 1:18-24	
12	Pet.	Izaija 24:17-20	1. Korinćanima 1:26-31	16:34
13	Sub.	Izlazak. 20:8-11	Izaija 8.16	16:35
14	Ned.	Jeremija 4:19-20	Izaija 58:1-2	
15	Pon.	Jeremija 4:23-28	Otkrivenje 14:12-13	
16	Uto.	Jeremija 9:20-23	Job 38:7	
17	Sri.	Jeremija 23:19-20	Otkrivenje 13:11-12	
18	Čet.	Jeremija 25:30-33	1. Korinćanima 2:1-5	
19	Pet.	Jeremija 35 34-38	1 Korinćanima 2:9-16	16:43
20	Sub.	Izlazak. 31:12-14	2 Sol. 2:3-4	16:44
21	Ned.	Jeremija 30:5-7	Hebr. 11:24-26	
22	Pon.	Ezeh. 7:15-19	Ezekiel 3:4-7	
23	Uto.	Ezeh. 7:25-27	Ezekiel 33:7-9	
24	Sri.	Hošea 4:1-3	Hebreima 11:24-26	
25	Čet.	Joel 1:1-7	1 Korinćanima 3:5-10	
26	Pet.	Joel 1:9-12	1. Korinćanima 3:11-17	16:53
27	Sub.	Izlazak. 31:15-1	2. Kor. 7:9-11	16:54
28	Ned.	Joel 1:15-20	Galaćanima 6:7-8	
29	Pon.	Joel 2:30-31	Matej 7:16-19	
30	Uto.	Joel 3:9-12	Psalam 119:44-46	
31	Sri.	Joel 3:13-16	Job 22:27-30	

VELJAČA 2024.

Datum		Jutarnja molitva	Večernja molitva	Zalasci sunca
1.	Čet.	Obadija 1:15-17	1. Ivanova 3:4-6	
2	Pet.	Sefanija 1:14-18	1. Korinćanima 5:6-8	17:03
3	Sub.	Levitski z. 26:1-2	1. Korinćanima 6:19-20	17:04
4	Ned.	Malahija 4:1-2	2. Korinćanima 7:1	
5	Pon.	Malahija 24:1-5	Rimljanima 12:1	
6	Uto.	Malahija 24:6-13	Kološanima 1:9-11	
7	Sri.	Malahija 24:21-27	Luka 11:13	
8	Čet.	Malahija 24:29-35	Psalam 1:1-3	
9	Pet.	Malahija 24:36-39	1. Korinćanima 9:24-27	17:13
10	Sub.	Ponovljeni z. 5:12-14	1. Korinćanima 10:1-7	17:15
11	Ned.	Matej 24:40-44	Daniel 7:13-14	
12	Pon.	Marko 13:3-8	Daniel 7:9-10	
13	Uto.	Marko 13:14-17	Matej 12:36-37	
14	Sri.	Marko 13:33-37	1. Korinćanima 2:1-3	
15	Čet.	Luka 17:28-36	Zaharija 3:1-2	
16	Pet.	Marko 13:19-20	1. Korinćanima 10:9-13	17:23
17	Sub.	Nehemija 13:15-17	1. Korinćanima 10:31-33	17:25
18	Ned.	Luka 21:7-11	Izaija 4:2-3	
19	Pon.	Luka 21:17-21	Otkrivenje 20:12	
20	Uto.	Luka 21:22-24	Otkrivenje 20:6	
21	Sri.	Luka 21:25-28	Izreke 28:13	
22	Čet.	Luka 21:29-33	Otkrivenje 3:2-3	
23	Pet.	Luka 21:34-36	1. Korinćanima 12:4-11	17:34
24	Sub.	Nehem. 13:17-19	1. Korinćanima 12:12-14	17:35
25	Ned.	2. Timoteju 3:1-5	Otkrivenje 22:11-12	
26	Pon.	Mihej 7:2-6	Ivan 17:17-19	
27	Uto.	Nahum 3:1-3	Ivan 16:13-14	
28	Sri.	Sefanija 1:2-7	Filipljanima 3:13-14	
29	Čet.	Psalam 104:1-10	Psalam 104:11-18	

OŽUJAK 2024.

Datum		Jutarnja molitva	Večernja molitva	Zalasci sunca
1	Pet.	Otkrivenje 16: 17-21	Izlazak 32:17-21	17:42
2	Sub.	Izaija 56:1-2	Izlazak 32:30-35	17:43
3	Ned.	Otkrivenje 17:12-14	Izaija 14:12-13	
4	Pon.	Otkrivenje 19:17-21	Izaija 14:18-19	
5	Uto.	Otkrivenje 22:7-10	Izaija 14:20	
6	Sri.	Otkrivenje 1:7-8	Izlazak 34: 6-7	
7	Čet.	Otkr 14:14-16	Ivan 17:24-26	
8	Pet.	Psalam 50:1-6	Izaija 26:1-4	17:52
9	Sub.	Izaija 56:4-5	Izaija 26:20-22	17:53
10	Ned.	Otkrivenje 14:17-20	2. Korinćanima 5:18-19	
11	Pon.	Juda 14-15	Hebrejima 2:14-15	
12	Uto.	Marko 13:24-27	Nahum 1:9	
13	Sri.	Marko 13:32-34	Postanak 3:15	
14	Čet.	Izaija 26:20-21	2. Timoteju 3:11	
15	Pet.	Ivan 14:1-3	2. Timoteju 3:12	18:01
16	Sub.	Izaija 56:6-7	2. Timoteju 3:13	18:03
17	Ned.	Djela 1:10-11	2. Korinćanima 4:3-4	
18	Pon.	Otkrivenje 6:14-17	Efežanima 6:11-12	
19	Uto.	Izaija 2:17-21	Hebrejima 1:13-14	
20	Sri.	Izaija 58:8-9	Hebrejima 12:21	
21	Čet.	Sefanija 2:1-3	Hebrejima 12:22	
22	Pet.	1. Solunjanima 4:16-18	Matej 18:10	18:11
23	Sub.	Izaija 58:12-14	Matej 18:11	18:12
24	Ned.	1. Korinćanima 15:51-56	Psalam 34:7-8	
25	Pon.	Otkrivenje 3:10-11	Luka 4:36	
26	Uto.	Ivan 5:25-29	Luka 4:42-44	
27	Sri.	Otkrivenje 20:11-13	Otkrivenje 12:12	
28	Čet.	2. Petrova 3:9-14	Kološanima 1:16-17	
29	Pet.	Otkrivenje 10:1-7	Izaija 14:13-14	18:20
30	Sub.	Otkrivenje 16:13-16	Ezekiel. 28:17-19	18:21
31	Ned.	2. Petrova 3:3-7	Ezekiel 28:13-15	

Darovi prve subote

6. siječnja

za Zdravstveni centar
"Eden", Breaza,
Rumunjska (str. 4.)

3. veljače

za pomoć područjima
pogođenim katastrofama
širom svijeta (str. 25.)

2. ožujka

za molitveni dom i
školu u mjestu Hîncești,
Moldavija (str. 46.)